

مبار آتش سوزی در هرات؛ ۱۰ تانکر گاز مایع حریق شد

صفحه ۲

معاونیت اول ریاست جمهوری
از بازداشت مسؤل گروه داعش
در شهر کابل خبر داد

صفحه ۲

سفر وزیر دفاع امریکا
به اسرائیل همزمان با مذاکرات
برجام در وین

صفحه ۶

امریکا در آستانه خروج، افغانستان در لبه پرتگاه (۳)

آیا مذاکره با طالبان همراه با احتمال
خروج نظامی امریکا به صلح می انجامد
یا به فروپاشی افغانستان؟

صفحه ۸

یادداشت روز

درس دوحه برای استانبول

دیروز کابل میزبان فرستاده ویژه امریکا برای
صلح افغانستان بود. زلمی خلیل زاد در این سفر
با رئیس جمهور غنی در ارگ و عبدالله عبدالله،
رئیس شورای عالی مصالحه ملی در سیددار
دیدار کرد. جدای از خوش و بیش سیاسی
که از این دیدارها رسانهای شد، اما مهم ترین
هدف این دیدارها تأکید خلیل زاد بر اشتراک
جمهوری اسلامی افغانستان با صدای واحد در
نشست استانبول بود. نگرانی امریکا در نشست
استانبول تعدد طرح است. چنانچه خلیل زاد در
نشست دیروز خود با عبدالله در سپیدار گفته
است که جهان توقع دارد که جمهوری اسلامی
افغانستان با طرح واحد به نشست استانبول
برود.

در آستانه نشست استانبول طرح های متعددی
در افغانستان از جانب آدرس های مختلفی برای
ارائه در این نشست آماده شده است. شورای
عالی مصالحه قبلا رسیدن دست کم ۳۰ طرح
را تأیید کرده و کمیته ای نیز برای توحید این
طرح ها کار می کرد و براساس اعلام شورای عالی
مصالحه ملی کارش به پایان رسیده و امروز و
فردا مسوده های طرح نیز نهایی و برای...

۲

خلیل زاد در دیدار با عبدالله:

جهان توقع دارد که جمهوری اسلامی افغانستان با طرح واحد به نشست استانبول برود

۲

شاهراه های هرات - اسلام قلعه و هرات - تورغندی بازگشایی شد

اطلاعات روز - هرات: سید عبدالوحید قتالی، والی
هرات می گوید که شاهراه های هرات - اسلام قلعه
و هرات - تورغندی به روی ترافیک بازگشایی شده
است...

ستاره پرتگالی
در راه جدایی؛
لیونل مسی نه،
اینجا مقصد
رونالدو است!

۷

مدیر عمومی
زندانی بلخ به
اتهام پرداخت
۱۰۰ هزار افغانی
رشوت بازداشت شد

۲

مؤرخ ۴

آخرین جزئیات از کنفرانس استانبول؛ دوگانه تشدید جنگ و توافق صلح

تدوین و تصویب اصول و کارشویه مذاکرات دست یابند.
مذاکراتی فرسایشی، کند و کلافه کننده بدون تقریبا هیچ
دستاوردی که در نهایت، صبر ایالات متحده برای حصول
یک توافق سیاسی بین الافغانی را لبریز کرد. کشوری که با
شتاب و قاطعیت، به دنبال پایان دادن به...

اکنون، دقیقا شش ماه از برگزاری همایش افتتاحیه
مذاکرات بین الافغانی در دوحه قطر می گذرد. در طول
شش ماه، هیأت های مذاکره کننده دولت افغانستان
و گروه طالبان در دوحه، نتوانستند به پیشرفتی بیشتر
از توافق بر سر مقدماتی ترین مرحله مذاکرات یعنی

مؤرخ ۵

«یادگار تایم»

دانشجویی که خواست پایان نامه اش فقط در قفسه های انباری نماند

چند روز پیش در فیسبوک با کلیک روی لینکی وارد
فضایی شدم که پر بود از کتاب های خواندنی و رایگان.
«یادگار تایم» کتابخانه آنلاین است که...

۳

ترجمه

دشواری پایان دادن به جنگ های بی پایان

در ماه مارچ جنرال «کنت فرنک مک کنزی جونپور»
فرمانده «ستاد فرماندهی مرکزی ایالات متحده
امریکا» در خاورمیانه و جنوب آسیا به عراق،
سوریه، افغانستان و لبنان، بی ثبات ترین صحنه های
عملیات نظامی امریکا سفر کرد. بخشی از این
سفر با هواپیمای غول پیکر سی-۱۷ انجام شد که
به گفته خدمه اش می تواند همزمان ۱۳۲ تانک
را حمل کند. در جنگ های ایالات متحده پس از
حملات یازدهم سپتامبر هفت هزار نظامی امریکایی
کشته و ۵۴ هزار تن دیگر زخمی شده اند. وقتی جو
بایدن رئیس جمهور شد، حضور نیروهای امریکایی در
این چهار کشور در مقایسه با اوج حضور این نیروها
نود و هشت درصد کاهش یافته بود و نیز به لحاظ فنی
مأموریت رزمی این نیروها در این کشورها پایان یافته
است. اکنون مأموریت نیروهای امریکایی مستقر در
این کشورها عمدتا به حمایت...

**بسته های ویژه اینترنتی برای
بلاک های رهائشی و خانه های انفرادی**

AFGHANET

Info@afghanet.com +93 (0) 797 777 275

ادامه‌یادداشت‌روز

بردن به نشست استانبول آماده می‌شود. در همین حال ارگ ریاست‌جمهوری افغانستان طرح و نقشه راه مستقلانه‌ای را آماده کرده و قرار است به‌عنوان طرح حکومت افغانستان در نشست استانبول ارائه شود. مضاف بر این، شماری از احزاب نیز گفته‌اند که با طرح خودشان به این نشست می‌روند. بنابراین، ظاهر امر این است که جمهوری اسلامی افغانستان می‌گوید با یک صدا در نشست استانبول شرکت می‌کند، اما واقعیت ماجرا این است که این ادعا یک بلوف سیاسی است. گروه‌های ذی‌نفع در افغانستان هر کدام موضع خودشان را دارند. در نهایت ارگ، شورای عالی مصالحه ملی، احزاب هر کدام با طرح جداگانه به نشست استانبول خواهند رفت.

به‌رغم خوش‌بینی موجود اما اطمینانی وجود ندارد که نشست استانبول به کالبد بی‌جان روند صلح جان تازه بخشد. وجوه افتراق و تعارضی که میان طرح‌ها وجود دارد، رسیدن به یک توافق را سخت و دشوار می‌کند. تا کنون دست‌کم سرنوشت دو طرح از طرح‌های احتمالی روشن شده است. طرح امریکا و طرح ارگ ریاست‌جمهوری افغانستان. تعارض میان این دو طرح عمیق و سنگین است. طرحی هم از آدرس شورای عالی مصالحه در روزهای آینده بیرون خواهد آمد. هنوز طرح طالبان برای نشست استانبول معلوم نیست، اما به‌طور قطع این گروه با طرح حکومت افغانستان در محوریت رییس‌جمهور غنی موافق نیست. به‌عنوان نمونه، برگزاری انتخابات برای رییس‌جمهور غنی و عدم برگزاری آن برای طالبان خط سرخ است. گذشته از این، جدال بر سر مسائل اساسی میان طالبان و جمهوری اسلامی و نیروهای سیاسی زیر چتر جمهوری اسلامی چنان عمیق است که جای چندانی برای خوش‌بینی نمی‌گذارد.

مهم‌ترین درس دوحه برای نشست استانبول این است که نباید در این نشست شتاب غیرطبیعی شود. امریکا در تلاش است که پیش از زمان خروج نیروهای خارجی بر پایه‌ی توافق یک سال پیش دوحه، آینده‌ی سیاسی و سرنوشت صلح افغانستان را مشخص کند. این شبیه به همان شتابی است که ترمپ برای پیروزی در انتخابات، تلاش‌های صلح افغانستان را ضربه زد. امریکا سندی را با طالبان امضا کرد که این گروه برای اجرایی‌شدن بندها و تمهیدات آن کم‌ترین وقتی نگذاشت؛ غیر از این‌که مشروعیت بین‌المللی به‌دست آورد. در عمل نیز پس از امضای توافق‌نامه‌ی دوحه، خشونت‌ها را به‌طرز بی‌سابقه‌ای افزایش داد و از حضور جدی در مذاکرات طفره رفت و به‌جای رویکرد آشتی و اراده‌ی قاطع برای دستیابی به یک توافق سیاسی، به غلبه، فتح و سقوط حاکمیت کنونی با استفاده از دوام جنگ و خشونت تلاش کرد. بنابراین اشتباهی که ترمپ در توافق دوحه با طالبان مرتکب شد، اداره‌ی جدید امریکا نیز اگر مرتکب شود، پیامد نشست استانبول نیز مانند توافق‌نامه‌ی دوحه ممکن است به کاغذپاره‌ای ماند که نتیجه‌ی مفید و موثر نداشته باشد. برای این‌که روند صلح افغانستان جان تازه به خود بگیرد، باید سازوکار اثربخش‌تری مد نظر قرار داده شود.

بیشتر از هر طرف دیگر، طالبان باید از خود حسن نیت نشان دهد. این گروه استراتژی معطوف به خشونت را کنار بگذارد و در این نشست با حسن نظر و قاطعیت حاضر شوند. بنابراین به‌جای تمرکز بر فوریت زمان، بر یک چارچوب اثربخش که منجر به صلح شود، فشارهای بین‌المللی به‌کار گرفته شود.

معاونیت اول ریاست‌جمهوری از بازداشت مسئول گروه داعش در شهر کابل خبر داد

در اعلامیه همچنان آمده است که الخراسانی یک نوجوان ۱۴ ساله را از ساحه‌ی غرب کابل اختطاف و به ولسوالی تاله و برفک ولایت بغلان انتقال داده بود. طبق معلومات معاونیت اول ریاست‌جمهوری، الخراسانی کودک ۱۴ ساله را با انواع مختلف شکنجه مورد آزار و اذیت قرار داده و پس از «عمل شنیع لواط» او را به قتل رسانده است.

معاونیت اول ریاست‌جمهوری افزوده است که الخراسانی برای مدتی خود را از دید عمومی پنهان کرده بود و به‌صورت «دزدانه و مخفیانه» گشت‌وگذار می‌کرد که در نهایت از سوی نیروهای امنیت ملی از ناحیه‌ی هشتم شهر کابل بازداشت شده است.

اطلاعات روز: معاونیت اول ریاست‌جمهوری اعلام کرده است که غلام ناصر الخراسانی، مسئول گروه تروریستی داعش در شهر کابل توسط نیروهای امنیت ملی بازداشت شده است. هم‌زمان، از خراسانی به‌عنوان یکی از سردسته‌های اصلی گروه تروریستی «طالبان داعشی» یاد شده است.

در اعلامیه‌ی دفتر مطبوعاتی معاونیت اول ریاست‌جمهوری که دیروز (شنبه، ۲۱ حمل) منتشر شده، آمده است که الخراسانی در ده‌ها حمله‌ی تروریستی و تخریبی در شهر کابل نقش اصلی داشت. به نقل از اعلامیه، او افزون بر موارد تروریستی قتل و اختطاف، «عمل شنیع لواط را نیز در کارنامه‌ی سپاه خود دارد».

خلیل‌زاد در دیدار با عبدالله:

جهان توقع دارد که جمهوری اسلامی افغانستان با طرح واحد به نشست استانبول برود

ریاست‌جمهوری آمده است که در این دیدار دو طرف در رابطه به پیشرفت‌های روند صلح و آمادگی‌ها برای نشست استانبول ترکیه بحث و گفت‌وگو کرده‌اند. سفر خلیل‌زاد به کابل درحالی صورت می‌گیرد که قرار است تا چند روز آینده نشست استانبول در پیوند به صلح افغانستان برگزار شود.

زمان مشخص برگزاری این نشست هنوز مشخص نشده است، اما برخی رسانه‌ها گزارش کرده‌اند که براساس توافق امریکا، سازمان ملل و ترکیه، این نشست در ۱۶ اپریل برگزار می‌شود. قرار است در این نشست روی آینده‌ی سیاسی و انتقال قدرت در افغانستان گفت‌وگو و تصمیم گرفته شود.

جمهوری اسلامی افغانستان به دست‌یافتن به صلح عادلانه و دایمی متعهد است. آقای عبدالله از آمادگی جمهوری اسلامی برای شرکت در نشست استانبول خبر داده و همچنان گفته است که شورای عالی مصالحه‌ی ملی به‌عنوان چتر بزرگ ملی برای رهبری و مدیریت صلح در این راستا تلاش می‌کند.

او افزوده است: «شورا [شورای عالی مصالحه‌ی ملی] در توحید دیدگاه‌های جمهوری اسلامی با توجه به اهمیت برداشته و جمهوری اسلامی با طرح و دیدگاه مشترک به اجلاس استانبول می‌رود.»

زلمی خلیل‌زاد صبح دیروز به کابل آمده است. او با رییس‌جمهور غنی نیز در ارگ دیدار کرده است. در خبرنامه‌ی ارگ

آقای خلیل‌زاد همچنان گفته است که جهان توقع دارد تا جمهوری اسلامی افغانستان با طرح واحد به نشست استانبول برود.

طبق اعلامیه‌ی سپیدار، خلیل‌زاد گفته است: «ایالات متحده و جهان خواهان تسریع روند صلح و بیش‌ترین استفاده از فرصت موجود برای پایان جنگ و استقرار صلح دایمی در افغانستان است.»

به‌گفته‌ی خلیل‌زاد، ایالات متحده‌ی امریکا از تمامی طرف‌ها می‌خواهد که برای پایان جنگ و دست‌یافتن به صلح دایمی همکاری کنند.

در همین حال، عبدالله عبدالله ضمن قدردانی از تلاش‌های امریکا برای دست‌یافتن به صلح، گفته است که

اطلاعات روز: عبدالله عبدالله، رییس شورای عالی مصالحه‌ی ملی با زلمی خلیل‌زاد، نماینده‌ی ویژه‌ی امریکا برای صلح افغانستان دیدار کرده است. در این دیدار که قبل از ظهر دیروز (شنبه، ۲۱ حمل) در قصر سپیدار انجام شده، معاونان عبدالله، اعضای رهبری شورای عالی مصالحه‌ی ملی و شماری از رهبران سیاسی و جهادی کشور نیز حضور داشته‌اند.

براساس اعلامیه‌ی سپیدار، خلیل‌زاد در این دیدار بر حمایت همه‌جانبه‌ی امریکا از تلاش‌های صلح افغانستان تأکید کرده و گفته است که کشورش در تلاش‌های صلح و دوران پسا صلح در کنار دولت و مردم افغانستان می‌ماند.

شاهراه‌های هرات – اسلام‌قلعه و هرات – تورغندی بازگشایی شد

اطلاعات روز – هرات: سید عبدالوحید قتالی، والی هرات می‌گوید که شاهراه‌های هرات – اسلام‌قلعه و هرات – تورغندی به‌روی ترفیک بازگشایی شده است.

بصیر آرین، نماینده‌ی متضرران آتش‌سوزی گمرک اسلام‌قلعه به روزنامه اطلاعات روز گفت که آنان با گرفتن ضمانت کتبی از مسئولان در وزارت مالیه، اعضای مجلس نمایندگان و والی هرات این دو شاهراه کلیدی را بازگشایی کرده‌اند.

آقای آرین همچنان گفت که براساس این ضمانت کتبی، باید تا ۴۰ روز آینده حکومت برای متضرران آتش‌سوزی ۲۵ دلو، غرامت بپردازد. از روز شنبه، ۱۴ حمل تاکنون شاهراه‌های هرات – اسلام‌قلعه و هرات – تورغندی از سوی معترضان مسدود شده بود. معترضان خواستار پرداخت غرامت از سوی حکومت به متضرران آتش‌سوزی گمرک اسلام‌قلعه شده بودند. در آتش‌سوزی گمرک اسلام‌قلعه بیش از ۱۲۰۰ موتر باربری به ارزش ده‌ها میلیون دالر امریکایی در آتش سوخت. متضرران مدعی‌اند که دلیل آتش‌سوزی گمرک، نبود امکانات برای مهار آتش و همچنان فساد در این اداره بوده است. یک قسمت زیادی از کالاهای وارداتی ایران و ترکمنستان از طریق گمرک‌های اسلام‌قلعه و تورغندی وارد کشور می‌شود. مسدود شدن شاهراه‌ها باعث بلندرفتن قیمت مواد اولیه و سوختی تا ۴۰ درصد در هرات شده بود.

مهار آتش‌سوزی در هرات؛

۱۰ تانکر گاز مایع حریق شد

نگرانند که بار دیگر آتش‌سوزی در این منطقه رخ دهد. چند سال پیش نیز تأسیسات گاز در این منطقه آتش گرفت و خساره‌ی هنگفتی به مردم وارد کرد. همچنان در ۲۵ دلو سال گذشته‌ی خورشیدی نیز به اثر آتش‌سوزی در گمرک اسلام‌قلعه در هرات، بیش از یک‌هزار و ۲۰۰ موتر باربری در آتش سوخت و به ارزش ده‌ها میلیون دالر امریکایی نیز به مالکان موترهای باربری خسارت رسید.

همین موضوع بوده است. از سویی هم، زینب محسنی، مسئول آگاهی عامه‌ی شرکت برشنا در هرات به روزنامه اطلاعات روز گفت که خط ۲۳ برق وارداتی ترکمنستان به‌دلیل وقوع این آتش‌سوزی، قطع شده است. به گفته‌ی او، تلاش برای وصل مجدد جریان برق، جریان دارد. با این حال، اما ساکنان منطقه‌ی کمرکلاخ در نزدیکی تأسیسات گاز از حکومت می‌خواهند که این تأسیسات را از محل زندگی‌شان دورتر انتقال دهد. آنان

به مهار آن شده‌اند. به گفته‌ی او، علاوه بر حریق ۱۰ تانکر گاز، یک نفر نیز در این آتش‌سوزی زخمی شده است. در همین حال، جمعه‌گل، یکی از متضرران این واقعه به روزنامه اطلاعات روز گفت که در این آتش‌سوزی بیش از ۲۰۰ هزار دالر امریکایی برایش خسارت رسیده است.

او مدعی است که نیروهای آتش‌نشانی با تأخیر برای مهار آتش‌سوزی اقدام کرده‌اند و دلیل سوخت تأسیسات گازی‌اش هم

اطلاعات روز – هرات: مقام‌های محلی در ولایت هرات می‌گویند که در نتیجه‌ی آتش‌سوزی در شمال شهر هرات، ۱۰ تانکر گاز مایع حریق شده است. جیلانی فرهاد، سخن‌گوی والی هرات به روزنامه اطلاعات روز گفت که این آتش‌سوزی حوالی ساعت ۷:۰۰ صبح دیروز (شنبه، ۲۱ حمل) به اثر بی‌پروایی و مدنظرنگرفتن نکات ایمنی در هنگام انتقال گاز مایع صورت گرفته است. آقای فرهاد افزود که نیروهای آتش‌نشانی سه ساعت پس از وقوع آتش‌سوزی، موفق

مدیر عمومی زندان بلخ به اتهام پرداخت ۱۰۰ هزار افغانی رشوت بازداشت شد

به نقل از خبرنامه، این قضیه هم‌اکنون تحت بررسی است و مدیر عمومی زندان بلخ هم در بازداشت به‌سر می‌برد. دادستانی کل تأکید کرده است که نتایج بررسی این نهاد پس از اكمال تحقیق همگانی می‌شود. در خبرنامه همچنان گفته شده است که دادستانی کل برای حاکمیت قانون و تأمین عدالت به مبارزه‌ی خود در برابر فساد اداری ادامه می‌دهد.

اطلاعات روز: دادستانی کل کشور می‌گوید که مدیر عمومی زندان ولایت بلخ به اتهام پرداخت ۱۰۰ هزار افغانی رشوت بازداشت شده است. در خبرنامه‌ی که دیروز (شنبه، ۲۱ حمل) از سوی دادستانی کل به نشر رسیده، آمده است که این فرد دو روز پیش در یک اقدام مشترک ریاست عمومی امنیت ملی و ریاست عمومی دادستانی کنترل و مراقبت این نهاد بازداشت شده است.

رایین راییت، نیویورکر
مترجم: جلیل پژواک

در ماه مارچ جنرال «کنت فرنک مک کنزی جونیور» فرمانده «ستاد فرماندهی مرکزی ایالات متحده آمریکا» در خاورمیانه و جنوب آسیا به عراق، سوریه، افغانستان و لبنان، بی‌ثبات‌ترین صحنه‌های عملیات نظامی آمریکا سفر کرد. بخشی از این سفر با هواپیمای گول‌پیکر سی-۱۷ انجام شد که به گفته‌ی خدمه‌اش می‌تواند همزمان ۱۳۲ تابوت را حمل کند. در جنگ‌های ایالات متحده پس از حملات یازدهم سپتامبر هفت هزار نظامی آمریکایی کشته و ۵۴ هزار تن دیگر زخمی شده‌اند. وقتی جو بایدن رئیس‌جمهور شد، حضور نیروهای آمریکایی در این چهار کشور در مقایسه با اوج حضور این نیروها نودوهشت درصد کاهش یافته بود و نیز به لحاظ فنی مأموریت رزمی این نیروها در این کشورها پایان یافته است. اکنون مأموریت نیروهای آمریکایی مستقر در این کشورها عمدتاً به حمایت تجهیزاتی و همکاری با متحدان محلی ایالات متحده برای استراتژی‌سازی، جمع‌آوری و تشریح اطلاعات، گهگاهی ارائه پشتیبانی هوایی و حمایت از روندهای صلح محلی محدود می‌شود. با این حال این آخرین مرحله از مأموریت برون‌مرزی نظامی‌های آمریکایی می‌تواند سراسیمه‌کننده‌ترین مرحله باشد. با توجه به وضعیت موجود ایالات متحده نمی‌تواند در هیچ یک از این چهار کشور «پیروز» شود. متحدان واشنگتن از نظر نظامی همچنان ضعیف هستند. دشمنان واشنگتن از فشارها جان به‌در برده و یا حتا قدرت‌مندتر از گذشته شده‌اند. هر یک از این چهار کشور در باتلاق‌های سیاسی خود، و در مواردی در وضعیتی بدتر از دوره‌ی پیشا مداخله ایالات متحده، دست‌وپا می‌زنند.

قرن‌هاست که سیاستمداران از «سیسرو» گرفته تا «وینستون چرچیل» و «ریچارد نیکسون» در مورد «صلح آبرومندانه» برای پایان دادن به درگیری‌های نظامی نظر داده‌اند. نویسندگان جهان از «شکسپیر» و «داموند بورک» گرفته تا «آلن الکساندر میلن» در مورد چالش‌های دستیابی به چنین صلحی بسیار نوشته‌اند. بایدن چهارمین رئیس‌جمهوری آمریکا در قرن بیست‌ویکم است که تلاش می‌کند به چنین صلحی در خاورمیانه و جنوب آسیا دست یابد. در واشنگتن بحث‌های زیادی درباره‌ی این که بایدن چه کاری باید انجام دهد، جریان دارد: آیا ایالات متحده مانند کاری که در ویتنام در سال ۱۹۷۳ و در لبنان در سال ۱۹۸۴ انجام داد، تحت فشار گروه‌های نامنظم شبه‌نظامی مجهز به تسلیحات قدیمی، که از قضا استراتژیست‌های بهتری هستند و مایل به فداکردن جان‌های بیشتر برای رسیدن به اهداف‌شان، رختش را از منطقه برچینند و بروند؟ و یا چرا نیروهای آمریکایی با وجود آسیای تحت نفوذ چین و خودکفایی ایالات متحده از نظر انرژی، بیشتر از این در خاورمیانه بمانند؟ با این حال خواسته خروج از دور جذاب اما از نزدیک با توجه به واقعیت‌های عینی، چالش‌برانگیز است.

میراث ریاست‌جمهوری بایدن احتمالاً یکی از این دو حالت خواهد بود: رئیس‌جمهوری که سرانجام آمریکا را از باتلاق‌های خاورمیانه‌ی آشفته خارج کرد، یا رهبری که به جهادی‌های داعش و رژیم استبدادی اسد در سوریه، افراط‌گرایان سنی و شیعه مسلح در عراق، حزب‌الله در لبنان و طالبان در افغانستان تن داد. نیازی به تذکر نیست که روسیه، اکنون با دسترسی به پایگاه‌های نظامی در دریای مدیترانه، سوریه و لیبیا، بیش از هر زمان دیگری نفوذ خود را در منطقه تقویت کرده است. بنابراین تصمیم و میراث بایدن میراث آمریکا را نیز شکل خواهد داد.

سفر مک‌کنزی با عملیات (Ready Lion) که کارزار هوایی گسترده علیه جنگ‌جویان داعش در مرز عراق و سوریه بود، همزمان بود. جنگنده‌های آمریکایی طی ۱۰ روز ۱۳۳ حمله هوایی را انجام داد و ده‌ها غار و تونل کوهستانی و پناهگاه‌های صحرایی داعشی‌ها را نابود کرد (۱۳۳ حمله هوایی بیشتر از کل تعداد حملات هوایی انجام‌شده نیروهای

دشواری پایان دادن به جنگ‌های بی‌پایان

نفتی بمباران‌شده که به‌عنوان ستاد عملیاتی نیروهای آمریکا برای اعمال آخرین فشارشان به منظور نابودکردن خلافت در سال ۲۰۱۹ عمل می‌کرد. یک افسر مستقر در این ستاد به من گفت که این روزها تنها اقدام نظامی آمریکا در این منطقه این است که نیروهای آمریکایی دو بار در هفته با یک توپ «هوینترز» ۱۵۵ میلی‌متری به سمت صحرای اطراف بدون این‌که هدف مشخصی داشته باشند شلیک می‌کنند و قصدشان فقط این است که بگویند «ما اینجا هستیم.» مک‌کنزی به من گفت که حضور نظامی ایالات متحده (۹۰۰ سرباز در استان‌های شمال شرقی سوریه) به منظور ارائه «کمک‌های حیاتی» برای «نیروهای دموکراتیک سوریه» است که هنوز درگیر جنگ زمینی علیه جنگجویان داعش هستند. او گفت: «اگر ما برویم این کمک‌ها هم متوقف می‌شود.» مجبور کردن داعش به مخفی شدن در سوریه توانایی این گروه را برای انجام حمله در خاک ایالات متحده و اروپا (مانند حملات سال ۲۰۱۸ این گروه) نیز تضعیف کرده است. مک‌کنزی گفت: «برنامه‌ریزی برای انجام حمله‌ای در دیترویت، زمانی که هواپیمای بدون سرنشین ارتش آمریکا بالای سرتان می‌چرخد و تمام هم و غم تان این است که شب را چگونه به صبح برسانید، دشوار است.» حضور نظامی ایالات متحده در سوریه می‌تواند به متحدان واشنگتن در حل نهایی منازعه طولانی‌مدت سوریه اهرم فشار ببخشد.

ایالات متحده به سه دلیل نباید از منطقه خارج شود: رقابت با روسیه و چین برای نفوذ به میدان جهانی منابع انرژی، مهار جهادگرایی و تأثیری که خروج از منطقه در بلندمدت بر منافع آمریکا دارد.

دگرجنرال «پاول کالورت»، فرمانده نیروهای آمریکایی در سوریه و عراق به من گفت که آنچه در سوریه جریان دارد در نهایت به راه‌حل سیاسی نیاز دارد نه رویکرد نظامی. او گفت: «ما برای نیروهای دموکراتیک سوریه فضا را نگه می‌داریم تا زمینه برای یک راه‌حل سیاسی فراهم شود.» نیروهای دموکراتیک سوریه از برگ برنده بزرگی برخوردارند: کنترل میدان‌های نفتی مهم سوریه که درآمد حاصل از آن را رژیم اسد پس از یک دهه جنگ برای بازسازی سوریه نیاز دارد. برخلاف آنچه دونالد ترامپ ادعا کرده بود، سربازان آمریکایی مسئولیت مناطق نفتی سوریه را برعهده ندارند. اما از نیروهای دموکراتیک سوریه برای گشت‌زنی در این مناطق پشتیبانی می‌کنند. همچنین حضور ایالات متحده مانع دست‌درازی نیروهای روسی، ایرانی و دولتی سوریه می‌شود که بیشتر مناطق سوریه را

فقط چند ماه وقت باقی مانده.» در لبنان بعد از دولت، قدرت‌مندترین نهاد (از نظر سیاسی، نظامی و اقتصادی) حزب‌الله است. حزب‌الله از بین گروه‌های شبه‌نظامی فعال در خاورمیانه، حرفه‌ای‌ترین گروه و دارای عمیق‌ترین نفوذ سیاسی، مرگ‌بارترین زادخانه و و بزرگ‌ترین خزانه است.

اما فوری‌ترین تصمیمی که بایدن باید بگیرد، درباره‌ی افغانستان خواهد بود؛ کشوری که پس از دو دهه درگیری نظامی و یک تریلیون دالر سرمایه‌گذاری توسط ایالات متحده، هنوز نیمی از خاکش تحت کنترل طالبان قرار دارد. حکومت افغانستان و گروه طالبان پس از یک بن‌بست هفت‌ماهه قرار است در ۱۶ اپریل در استانبول نشست صلح برگزار کنند، اما چشم‌انداز توافق پایدار بسیار ضعیف به‌نظر می‌رسد. ماه گذشته «آنتونی بلینکن»، وزیر امور خارجه ایالات متحده خواستار تشکیل حکومت انتقالی در افغانستان شد.

این پیشنهاد را رئیس‌جمهور اشرف غنی رد کرد و به‌جایش برگزاری انتخابات زودهنگام را پیشنهاد کرد. طالبان این پیشنهاد غنی را رد کردند. در همین حال، ایالات متحده در توافق خود با طالبان متعهد شده که حدود ۳ هزار سرباز باقی‌مانده خود را تا اول ماه می از افغانستان خارج کند. بدون حمایت ایالات متحده ارتش افغانستان تقریباً به‌صورت قطع قلمروهای بیشتری را و احتمالاً بیشتر خاک افغانستان را در برابر طالبان از دست خواهد داد. فرماندهی مرکزی نیروهای آمریکایی تخمین زده که القاعده در افغانستان می‌تواند تحت حاکمیت طالبان تجدیدسازمان کند و طی دو یا سه سال آینده آماده‌ی حمله به ایالات متحده شود.

بایدن همان‌طور که ارزیابی حکومتش از سیاست‌های ایالات متحده نشان می‌دهد، در مورد هر چهار کشور با انتخاب‌های دشواری روبرو است. هر چهار کشور یا در حال شکست هستند یا در بحران وجودی به سر می‌برند؛ که برپایه نظرسنجی «موسسه کوچ» در ماه اگست در ایالات متحده، وضعیت کنونی این چهار کشور یکی از چندین دلایلی است که به موجب آن بیش از هفتاد درصد آمریکایی‌ها می‌خواهند سربازان‌شان از عراق و افغانستان به خانه برگردند. «مک‌ماستر»، جنرال بازنشسته ارتش ایالات متحده و مشاور سابق امنیت ملی ایالات متحده که توسط ترامپ برکنار شد، در تاریخ ۲ مارچ هنگام شهادت‌دهی در مقابل کمیته خدمات مسلح مجلس سنای آمریکا گفت: «بسیاری از آمریکایی‌ها خاورمیانه را باتلاقی می‌بینند که باید از نزدیک شدن به آن خودداری کرد.» او استدلال کرد که ایالات متحده به سه دلیل نباید از منطقه خارج شود: رقابت با روسیه و چین برای نفوذ به میدان جهانی منابع انرژی، مهار جهادگرایی و تأثیری که خروج از منطقه در بلندمدت بر منافع آمریکا دارد. او گفت: «خروج ایالات متحده از خاورمیانه نه احساسات خشونت‌آمیز این منطقه را فرو می‌نشاند و نه آمریکا را در برابر این احساسات محافظت می‌کند.»

اما دیگران خواهان خروج ایالات متحده از خاورمیانه و جنوب آسیا هستند. سناتور «کریس مورفی»، سیاستمدار حزب دموکرات از ایالت «کنتیکت» و عضو کمیته روابط خارجی مجلس سنا اخیراً در مقاله‌ای برای فارن افرز نوشت که «واشنگتن از اطمینان مغرورانه به توانایی خود در تحقق اهداف سیاسی‌اش از طریق مداخلات نظامی رنج می‌برد. اما مهم‌ترین اثر ماجراجویی اخیر ایالات متحده در خاورمیانه این بوده است که این ماجراجویی به جنگ‌های دائمی که باعث تشجیع گروه‌های افراطی می‌شود، دامن زده و به رشد احساسات ضدآمریکایی کمک کرده است.»

از دور تصمیم‌گیری قاطعانه آسان به‌نظر می‌رسد. از نزدیک اما تصمیم‌گیری درباره‌ی خاورمیانه یک معضل سیاسی دلهره‌آور است.

رایین راییت، نویسنده و ستون‌نویس همکار است. او از سال ۱۹۸۸ برای نیویورکر می‌نویسد. راییت نویسنده کتاب «قصه را بلرزان: خشم و عصیان در سرتاسر جهان اسلام» است.

آخرین جزئیات از کنفرانس استانبول؛ دوگانه‌ی تشدید جنگ و توافق صلح

می‌خواهد این چیدمان براساس صفتبندی حزبی-قومی که افغانستان دوره جهاد و جنگ‌های داخلی تجربه کرد، شکل بگیرد. آقای حکمتیار معتقد است که حکومت، حزب اسلامی، حزب جمعیت اسلامی، حزب وحدت و حزب جنبش ملی به علاوه طالبان، جناح‌ها و طرف‌های اصلی و تعیین‌کننده‌ی جنگ و صلح کشور است و مبتنی بر این دیدگاه، حداکثر ۵ نفر به نمایندگی از جمهوری اسلامی افغانستان برای مذاکره با طالبان به استانبول بروند. فهرست و سطح هیأتی که به استانبول خواهند رفت، موضع مورد اختلاف دیگری است که طرف‌های سیاسی متعلق به حوزه‌ی جمهوری اسلامی افغانستان هنوز بر سر آن توافق شفافی ندارند. منابع ما تأیید می‌کنند که تعدادی از جناح‌ها و از جمله حلقه‌ی سیاسی حامد کرزی و ارگ ریاست‌جمهوری صراحتاً دارند که اگر هیأت طالبان در سطح ملابرادر به استانبول بیایند، آن‌ها هیأتی هم‌تراز با هیأت طالبان به استانبول خواهند فرستاد. ارگ ریاست‌جمهوری و رئیس‌جمهور پیشین کشور در تلاش است که ارسال و حضور خود را نمایندگانی سیاسی‌شان در کنفرانس استانبول را به حضور رهبران ارشد و صاحب اختیار تام طالبان مثل ملا یعقوب، سراج‌الدین حقانی و احتمالاً ملا هب‌الله مشروط کنند. گفته می‌شود که دست‌کم در ائتلاف سیاسی عبدالله عبدالله، وسواس چندانی به حضور رهبران ارشد طالبان در استانبول به‌عنوان یک مطالبه‌ی جدی مطرح نباشد. یک منبع آگاه از مذاکرات صلح تأیید می‌کند که امریکایی‌ها به رهبری شورای عالی مصالحه‌ی ملی گفته است متناسب به سطح هیأت طالبان در کنفرانس استانبول، دو فهرست برای مذاکره صلح استانبول در کنفرانس استانبول روی میز داشته باشد. هرچند منبعی آگاه از شورای عالی مصالحه‌ی ملی می‌گوید دیروز، شنبه، زلمی خلیل‌زاد در دیدار با عبدالله عبدالله گفته است در صورت امکان، هیأت اعزامی جمهوری اسلامی افغانستان به استانبول، در سطح رهبران تراز اول سیاسی باشد.

منابع ما تأیید می‌کنند که براساس توافق ابتدایی قرار است هیأتی ۱۶ نفره به استانبول برود و در یک سه‌بندی که هنوز نهایی نشده است، به ارگ ریاست‌جمهوری ۲ تا ۴ عضو، شورای عالی مصالحه‌ی ملی ۸ عضو و به دفتر حامد کرزی ۲ عضو برای اشتراک در هیأت اعزامی به استانبول داده شده است. حداقل دو و حداکثر ۴ عضو باقی مانده به نمایندگی از حزب جمعیت اسلامی و حزب اسلامی به رهبری گلبدین حکمتیار به استانبول خواهند رفت. از آن‌جا که این ترکیب و فهرست هنوز نهایی نیست، ممکن است حصول توافق

آنی می‌ایستند. دومین اختلاف بر سر ساختار و نظم سیاسی پس صلح است. ارگ ریاست‌جمهوری، حلقه‌ی سیاسی حامد کرزی، حزب اسلامی گلبدین حکمتیار و اکثریت جناح‌های سیاسی متعلق به روایت سیاسی پشتون‌ها، بر ساختار سیاسی ریاستی تأکید می‌کنند. دو جناح حزب جمعیت و اکثریت مطلق نخنگان و رهبران سیاسی تاجیک‌ها اما بر نظام پارلمانی پافشاری دارند. نظامی که صدراعظم/نخست‌وزیر از طریق پارلمان انتخابات شده و رئیس‌جمهور صلاحیت عزل او را نداشته باشد. منابع ما از حزب وحدت به رهبری کریم خلیلی تأیید می‌کنند که این حزب نیز خواهان نظام پارلمانی برای افغانستان پس‌اصلاح است. منابع آگاه در گفت‌وگو با اطلاعات روز می‌گویند موضع حزب جنبش ملی تاکنون شفاف نیست، ولی به‌نظر می‌رسد در نهایت به نظام پارلمانی متمایل شود. به نقل از این منابع، موضع محمد محقق، رهبر حزب وحدت اسلامی مردم افغانستان در خصوص چگونگی نظم سیاسی پس از صلح در میانه‌ی نظام ریاستی و پارلمانی سرگردان است. منابع آگاه از حلقه‌ی سیاسی حامد کرزی به اطلاعات روز تأیید می‌کنند که رئیس‌جمهور پیشین کشور هرچند بر نظام ریاستی تأکید دارد اما در کنفرانس صلح استانبول، تمرکززدایی قدرت از مرکز به محلات را در حد اعطای صلاحیت انتخاب مقامات محلی به مردم منتهای والی و شهرداری‌های مراکز ولایات ارائه خواهد کرد. اختلاف سوم بر سر چیدمان و فرامتن مذاکرات در کنفرانس استانبول است. تعدادی از نخنگان سیاسی تاجیک‌ها و حزب جمعیت اسلامی افغانستان به علاوه گلبدین حکمتیار می‌خواهند مذاکرات صلح استانبول دست‌کم سه‌جانبه باشند. نخنگان سیاسی تاجیک‌ها و برخی از جناح‌هایی که در نیمه‌ی دوم دهه‌ی هفتاد جبهه‌ی متحد را شکل داده بودند می‌خواهند کنفرانس صلح استانبول با چیدمان طالبان، دولت افغانستان و جبهه‌ی مقاومت برگزار شود. گلبدین حکمتیار اما

به نقل از این منبع، برخی از کشورهای اروپایی در پی آن هستند که همزمان با کنفرانس استانبول، نشست دیگری را با حضور جوانان، زنان و جامعه‌ی مدنی افغانستان برگزار کرده و کنفرانس صلح رهبران سیاسی را در ترکیه به چالش مواجه کنند.

قانونی در شورای عالی مصالحه برای توحید طرح‌های صلح جناح‌های سیاسی شکل گرفت. اکنون توحید طرح‌های جناح‌های مختلف که بالغ بر ۲۰ طرح می‌شود در آستانه‌ی نهایی شدن قرار دارد. قرار بر این بود که دیروز، شنبه، آخرین جلسه برای نهایی کردن نسخه‌ی توحیدشده‌ی این طرح‌ها در شورای عالی مصالحه برگزار شود اما به‌دلیل سفر خلیل‌زاد به کابل و دیدار با تعدادی از اعضای هیأت رهبری شورای عالی مصالحه‌ی ملی، این جلسه به امروز، یک‌شنبه، به تعویق افتاد. منابع ما تأیید می‌کنند که با وصف تأکیدهای فراوان بر ارائه‌شدن یک طرح واحد از طرف جمهوری اسلامی افغانستان در کنفرانس استانبول، جمهوری اسلامی افغانستان با سه طرح به استانبول خواهد رفت؛ طرح توحیدشده‌ی جناح‌های سیاسی از طرف شورای عالی مصالحه‌ی ملی، طرح حزب اسلامی افغانستان به رهبری گلبدین حکمتیار و طرح صلح حزب جمعیت اسلامی افغانستان به رهبری صلاح‌الدین ربانی. به نقل از یک منبع معتبر در شورای عالی مصالحه، زلمی خلیل‌زاد در دیدار دیروز با عبدالله عبدالله یک بار دیگر بر ارائه‌شدن یک طرح از جانب جمهوری اسلامی افغانستان در کنفرانس استانبول تأکید کرده است.

جناح‌های سیاسی متعلق به حوزه‌ی جمهوری اسلامی افغانستان، در طرح‌های پیشنهادی‌شان برای صلح کشور، دست‌کم درگیر چهار اختلاف اصلی و اساسی هستند. میکانیزم انتقال قدرت، نوعیت نظم و ساختار سیاسی پس‌اصلاح، چیدمان مذاکرات صلح در استانبول و فهرستی هیأتی که به استانبول خواهند رفت، چهار موردی است که طرف‌های سیاسی دخیل در روند بر سر آن دچار اختلاف‌های جدی هستند.

ارگ ریاست‌جمهوری افغانستان آن‌چنان که به‌صورت رسمی و صریح به تکرار گفته، انتخابات را به‌عنوان میکانیزم قابل قبول انتقال قدرت به حکومت صلح ارائه کرده است. دست‌کم در سطح مواضع رسمی و رسانه‌ای، حلقه‌ی سیاسی رییس‌جمهور غنی با قاطعیت شدیدی اعلام کرده که جز از طریق انتخابات زودهنگام، میکانیزم دیگری را برای انتقال قدرت به رسمیت نمی‌شناسد. در جانب مقابل، سایر جناح‌های سیاسی در پاسخ به این موضع ارگ ریاست‌جمهوری گفته‌اند اگر طالبان با این میکانیزم موافقت کنند، آن‌ها نه‌تنها مخالفتی ندارند که این گزینه را ترجیح نیز می‌دهند اما در صورت امتناع طالبان از پذیرش این میکانیزم، این جناح‌های سیاسی، اصرار حلقه‌ی سیاسی رییس‌جمهور غنی بر انتخابات زودهنگام را مانع و مخل صلح تفسیر کرده و در برابر

چهره در برگزاری، تسهیل و میانجی‌گری کنفرانس صلح استانبول است، به‌دلیل ابتلا به کووید ۱۹، دوره‌ی درمانش را می‌گذراند و حضورش در دست‌کم جلسه‌ی افتتاحیه و نخستین روزهای کنفرانس منتفی به‌نظر می‌رسد اما تاکنون، نشانه‌ای از به تعویق افتادن زمان آغاز کنفرانس در ۱۶ اپریل وجود ندارد.

منابع آگاه از مذاکرات صلح افغانستان به اطلاعات روز تأیید می‌کنند که براساس برنامه‌ریزی‌های صورت‌گرفته، قرار است کنفرانس صلح ترکیه به تاریخ ۱۶ اپریل با حضور هیأت‌های بلندپایه و صاحب‌صلاحیت در سطح رهبری جناح‌های درگیر و ذی‌نفع افغان و وزرای خارجه‌ی همه‌ی همسایگان افغانستان به علاوه چین، روسیه، هند، ایالات متحده، ترکیه، قطر، اندونزی، عربستان، آلمان، فرانسه و ناروی در شهر استانبول برگزار شود.

براساس برنامه‌ریزی صورت‌گرفته، قرار است در طول ده روز، مذاکرات میان دو طرف پس از صرف افطار آغاز شده و تا حوالی بامداد، پیش از وعده‌ی غذای سحری ادامه یابد. در صورت نیاز، در طول روز پس از ظهر جلسه‌ی کوتاه میان طرف‌ها نیز برگزار شود.

پس از آن‌که برخی رهبران افغان در واکنش به طرح وزارت خارجه‌ی امریکا و برگزاری کنفرانس صلح استانبول، نگرانی‌هایشان مبنی بر ابهام در میکانیزم مذاکرات و نبود یک توافق مقدماتی در خصوص محتوای مذاکرات را به جانب ایالات متحده در میان گذاشتند، زلمی خلیل‌زاد، بخش اول طرح صلح ایالات متحده را با ایجاد تغییراتی در محتوا و جلب توافق جناح‌ها، به طرف‌ها فرستاد. این بخش که اکنون به‌صورت رسمی به (Shared Principles) تغییر عنوان داده، حاوی ۹ ماده است که مورد توافق اکثر طرف‌های درگیر در پروسه قرار گرفته و بنا بر این است که در راستای همین اصول مشترک، مذاکرات بر سر ترتیبات انتقالی، آتش‌بس دائمی، اجرا و نظارت از تطبیق توافقنامه صورت بگیرد.

منابع ما تأیید می‌کنند که تأکید بر قطع جنگ و برقراری صلح به‌عنوان خواست سراسری همه‌ی افغان‌ها، تلاش و همکاری مشترک برای ایجاد یک افغانستان اسلامی، متحد و دموکراتیک، توافق بر سر دین اسلام به‌عنوان دین رسمی دولت و مردم افغانستان، ایجاد حکومت همه‌شمول و اشتراکی و قانون اساسی مدون، حرکت به سمت اعلام آتش‌بس و در موازات با آن ایجاد یک حکومت انتقالی/عبوری صلح که به یک حکومت دائمی منجر شود، بخشی از اصول مورد توافق به‌عنوان اساسات مذاکرات در استانبول است.

همچنان تأکید بر تنوع قومی و مذهبی افغانستان، نفی تبعیض، برابری حقوق مردان و زنان براساس موازین اسلامی، پابندی به موازین بین‌المللی در چارچوب اسلام، تعهد جوانب سیاسی به بازسازی کشور و بازگشت مهاجران، تعهد جوانب به مبارزه با تروریسم و جلوگیری از پناه‌گرفتن گروه‌های تروریستی در افغانستان و تعهد به سیاست عدم انسلاک و بی‌طرفی به‌عنوان سیاست رسمی دولت افغانستان در روابطش با همسایگان و جامعه‌ی جهانی، اصول دیگری است که مبنای مذاکرات در استانبول خواهد بود.

اختلاف‌ها در حوزه‌ی جمهوری

با تعدیل مسیر روند صلح افغانستان از مذاکرات فرسایشی و بدون پیشرفت دوحه به نسخه‌ی شتاب‌ناک استانبول، جناح‌های سیاسی متعلق به حوزه‌ی جمهوری اسلامی افغانستان مؤظف شدند که مبتنی بر طرح صلح ایالات متحده، طرح‌های‌شان را به شورای عالی مصالحه‌ی ملی بسپارند. تأکید شده بود که حتی‌المقدور تلاش شود تا از آدرس جمهوری اسلامی افغانستان، طرحی واحد و یگانه به کنفرانس صلح استانبول ارائه شود. به همین منظور، کمیته‌ای موسوم به کمیته‌ی توحید به ریاست یونس

خادم‌حسین کریمی

اکنون، دقیقاً شش ماه از برگزاری همایش افتتاحیه‌ی مذاکرات بین‌افغانی در دوحه‌ی قطر می‌گذرد. در طول شش ماه، هیأت‌های مذاکره‌کننده‌ی دولت افغانستان و گروه طالبان در دوحه، نتوانستند به پیشرفتی بیشتر از توافق بر سر مقدماتی‌ترین مرحله‌ی مذاکرات یعنی تدوین و تصویب اصول و کارشویه‌ی مذاکرات دست یابند. مذاکراتی فرسایشی، کند و کلافه‌کننده بدون تقریباً هیچ دستاوردی که در نهایت، صبر ایالات متحده برای حصول یک توافق سیاسی بین‌افغانی را لبریز کرد. کشوری که با شتاب و قاطعیت، به‌دنبال پایان دادن به طولانی‌ترین جنگ تاریخ‌اش در افغانستان است و از ظواهر پیداست که سعی می‌کند خروج شتاب‌زده‌ی نظامی‌اش از افغانستان را با منعقدشدن یک توافق سیاسی میان دولت و طالبان کلید بزند.

به محض آن‌که دولت جو بایدن از جنبال‌های انتخابات ریاست‌جمهوری پرحاشیه‌ی این کشور و مقدمات تحویل‌گرفتن قدرت فارغ شد، با معطوف‌کردن توجهی ویژه به مسأله‌ی افغانستان، در پی آن بوده است که با رویکرد چندجانبه‌گرایی، شتاب و قاطعیت، به موش و گربه‌بازی کسالت‌بار هیأت‌های مذاکره‌کننده‌ی دولت و طالبان در دوحه پایان داده و طرحی نو دراندازد. در راستای همین رویکرد جدید، حدود ۴۰ روز قبل زلمی خلیل‌زاد، نماینده‌ی ویژه‌ی وزارت خارجه‌ی ایالات متحده به کابل آمد و طرح جدید این کشور برای حصول یک توافق سیاسی سریع میان افغان‌ها را به ارگ ریاست‌جمهوری، شورای عالی مصالحه و جناح‌های سیاسی مطرح کشور سپرد. این طرح با طالبان نیز به اشتراک گذاشته شد. در موازات با ارسال طرح جدید وزارت خارجه‌ی ایالات متحده، آنتونی بلینکن وزیر خارجه‌ی دولت بایدن، نامه‌ای به رییس‌جمهور غنی و عبدالله عبدالله فرستاد. در این نامه که متن آن به‌صورت کامل در رسانه‌های افغانستان منتشر شد، وزیر خارجه‌ی ایالات متحده با لحنی توأم با تحکم، تهدید، هشدار و توصیه، شتاب ایالات متحده برای خروج و حصول یک توافق سیاسی میان افغان‌ها را به رییس‌جمهور غنی و عبدالله عبدالله گوشزد کرد.

براساس طرح جدید ایالات متحده، دولت، رهبران سیاسی و طالبان با اشتراک در کنفرانس صلح استانبول با میزبانی، تسهیل‌گری و میانجی‌گری سازمان ملل متحد، ترکیه و قطر بر سر یک توافق سیاسی برای پایان منازعه توافق کنند. براساس این نقشه‌ی راه، کنفرانس صلح ترکیه از ۱۶ تا ۲۶ اپریل در شهر استانبول برگزار می‌شود.

پنج روز مانده به برگزاری این کنفرانس، جناح‌های سیاسی افغانستان در بحبوحه‌ی بیم و امید، در آستانه‌ی برگزاری کنفرانسی قرار دارند که محصول آن می‌تواند دوگانه‌ی متضاد تشدید جنگ و توافق صلح را به ارمان بیاورد. در این یادداشت سعی کرده‌ام با استفاده از گفت‌وگو با چندین منبع آگاه در ارگ ریاست‌جمهوری، شورای عالی مصالحه‌ی ملی و جناح‌های سیاسی دخیل در پروسه، به چند پرسش اصلی پاسخ بدهم. تاکنون چه آمادگی‌ها و توافق‌هایی بر سر برگزاری کنفرانس و آجنده‌ی مذاکرات صورت گرفته است؟ اختلافات اصلی میان جناح‌های سیاسی متعلق به حوزه‌ی جمهوری اسلامی افغانستان در خصوص طرح صلح وزارت خارجه‌ی ایالات متحده چیست و مسائل مورد توافق کدام‌ها است؟ و در پایان، سیاستمداران و رهبران افغانستان از چه سناریویی به چه دلایلی بی‌پناک هستند؟

برنامه‌ریزی‌ها و توافقات اصلی

بنا بر تأیید منابع آگاه، هرچند جان آرنولد، فرستاده‌ی ویژه‌ی دبیر کل سازمان ملل متحده برای صلح افغانستان که ارشدترین

گزارش

«یادگار تایم»؛ دانشجویی که خواست پایان‌نامه‌اش فقط در قفسه‌های انباری نماند

هادی خوش‌نویس

چند روز پیش در فیسبوک با کلیک روی لینکی وارد فضایی شدم که پر بود از کتاب‌های خواندنی و رایگان. «یادگار تایم» کتابخانه‌ی آنلاین است که نزدیک به یک ماه از ایجاد آن می‌گذرد؛ کتابخانه‌ای با سه‌هزار عنوان کتاب. کتابخانه‌ی آنلاین در افغانستان یک پدیده‌ی تازه است. دسترسی به کتابخانه‌ی آنلاین برای بسیاری از شهروندان چندان شناخته‌شده نیست. نبود کتابخانه‌های بزرگ از جمله در ولایت‌های دوردست برای بسیاری یک مشکل جدی است. وقتی وارد سایت کتابخانه‌ی آنلاین «یادگار تایم» شدم، انواع کتاب‌ها به چشم می‌خورد؛ از رمان تا ادبیات کودک و کتاب‌های فلسفی و سیاسی و کتاب‌های مربوط به تکنولوژی و علوم طبیعی.

حسرت دسترسی آسان به منابع

حبیب‌الله اواخر سال ۱۳۹۸ تصمیم گرفت موضوعی برای پایان‌نامه‌ی دانشگاهی‌اش انتخاب کند. او از همان آغاز تصمیم گرفت موضوعی را برگزیند که بعداً پایان‌نامه‌اش در قفسه‌های انباری دانشگاه خاک نخورد. ایجاد کتابخانه‌ی آنلاین شد موضوع پایان‌نامه‌اش. دو دلیل داشت که حبیب‌الله تصمیم گرفت به‌جای کار معمول پایان‌نامه‌نویسی یک کار متفاوت کند: حسرت دسترسی آسان به منابع در دوران دانشجویی و فقر صنعت کتاب دیجیتال در افغانستان.

حبیب‌الله می‌گوید برای راه‌اندازی کتابخانه‌ی آنلاین «یادگار تایم» تلاش زیادی به خرج داد: «۴۰ شب را تا چهار صبح بیدار ماندم تا پروژه‌ای پایان‌نامه‌ام را با موفقیت به پایان برسانم». حبیب از دانشگاه خصوصی در رشته کامپیوترساینس فارغ شده است. بازار کتاب‌فروشی و فروشگاه‌های کتاب کساد است. این کتابخانه‌ی آنلاین در هر موضوع بیشتر از ۱۵۰ عنوان کتاب دارد. به گفته‌ی بنیان‌گذار این کتابخانه‌ی آنلاین ۴۰ درصد منابعی که در آن هست مربوط به علوم کامپیوتر و تکنولوژی است و ۶۰ درصد دیگر آن به سایر علوم اختصاص یافته است.

حبیب یادگار می‌گوید وقتی دوران مکتبش را می‌گذراند با سختی‌های زیادی در یافتن منابع آموزشی مواجه بوده است و اقتصاد ضعیف خانواده کفاف نمی‌کرد تا منابع مورد ضرورتش را از کتاب‌فروشی‌ها تهیه کند. بر همین اساس تصمیم به ایجاد کتابخانه‌ی آنلاین گرفت تا مواد آموزشی رایگان و بدون دریافت پول به دانشجویان و دانش‌آموزان بی‌بضاعت برساند. دسترسی به این کتابخانه بدون این‌که حتی یک افغانی هزینه کنیم امکان‌پذیر است و به‌راحتی می‌توانیم منابع و کتاب‌هایی را که لازم داریم «دانلود» کنیم. حبیب یادگار بنیان‌گذار این کتابخانه می‌گوید قصد دارد فعالیت کتابخانه‌اش را گسترش دهد و خدماتش را همچنان بدون دریافت پول ادامه می‌دهد.

استقبال دلگرم‌کننده

در سه روز اول فعالیت کتابخانه‌ی آنلاین «یادگار تایم» یک‌هزار نفر در آن ثبت نام کردند و با گذشت نزدیک به یک ماه از فعالیت آن، تعداد اعضایش نزدیک به چهارهزار نفر رسیده است. به گفته‌ی حبیب یادگار این استقبال برایش دلگرم‌کننده است. او می‌گوید تلاش می‌کند تا طرح ایجاد و گسترش این گونه کتابخانه‌ها را با وزارت اطلاعات و فرهنگ شریک کند تا در ولایات محروم که در آن دانشجویان و دانش‌آموزان را که برای

ایالات متحده از افغانستان قطعی است و در صورت خروج، با دوام فشار نظامی و تشدید جنگ دولت را ساقط خواهند کرد، با رویکرد ضیاع وقت و فرسایشی‌کردن مذاکرات به مذاکرات استانبول خواهند آمد. به نقل از این منابع، نتیجه‌ی چانه‌زنی‌ها و مشورت‌های جناح‌های سیاسی و نظامی طالبان که این روزها بر سر شامل شدن در حکومت انتقالی صلح یا امتناع از اشتراک در آن جریان دارد، در رقم‌زدن سرنوشت افغانستان و انتخاب میان مصالحه و تشدید جنگ، تعیین‌کننده است.

نگرانی دیگری که سیاستمداران افغانستان را روی موج بیم و امید نگه داشته، ترس از لجاجت طالبان بر مطالباتی است که به تضعیف موضع سیاسی و نظامی جمهوری اسلامی افغانستان و تقویت طالبان منجر می‌شود. به نقل از منابع معتبر، جناح‌های سیاسی و از آن میان، حلقه‌ی سیاسی حامد کرزی در پی آن هستند که به‌منظور ایجاد اطمینان سیاسی، خارج‌شدن طالبان از فهرست سیاه سازمان ملل، راهی هفت‌هزار زندانی این گروه از محابس افغانستان و کناررفتن غنی از قدرت، پس از عقد توافق سیاسی و اعلام آتش‌بس در دست اجرا قرار بگیرد. طالبان اما در پی آن هستند که این اقدامات پیش از عقد توافق سیاسی صورت بگیرد. موفقیت طالبان در دستیابی به این مطالبات و شکست جمهوری در جلوگیری از آن، احتمال چشم‌دوختن طالبان به ساقط‌کردن دولت از طریق تشدید جنگ را شدت می‌بخشد.

منابع ما می‌گویند ایالات متحده در پیامی به سازمان ملل متحد و ترکیه تأیید کرده‌اند که این کشور در آستانه‌ی جلب توافق طالبان برای اعلام یک آتش‌بس سه‌ماهه قرار دارند. این منابع احتمال می‌دهند که در صورت توافق طالبان با آتش‌بس سه‌ماهه، ایالات متحده خارج‌کردن طالبان از فهرست سیاه سازمان ملل، آزادی هفت‌هزار زندانی این گروه از زندان‌های دولت افغانستان و کناررفتن غنی از قدرت را به‌عنوان امتیازهای متقابل به طالبان واگذار خواهد کرد.

منابعی آگاه از روند مذاکرات صلح می‌گویند خطر دیگری که موفقیت کنفرانس صلح استانبول را تهدید می‌کند، رویکرد توأم با نارضایتی و رقابت/احسادات سیاسی برخی از کشورهای اروپایی از مذاکرات استانبول است. به نقل از این منابع، برخی از کشورهای اروپایی به‌دلیل نارضایتی از نداشتن حضور و سهم تعیین‌کننده در کنفرانس استانبول و رقابت سیاسی در رقبای منطقه‌ای و بین‌المللی‌شان احتمالاً سعی خواهند کرد کنفرانس استانبول را به شکست مواجه

کرده یا دست‌کم از همکاری همه‌جانبه در به موفقیت‌رساندن آن امتناع کنند. به نقل از این منبع، برخی از کشورهای اروپایی در پی آن هستند که هم‌زمان با کنفرانس استانبول، نشست دیگری را با حضور جوانان، زنان و جامعه‌ی مدنی افغانستان برگزار کرده و کنفرانس صلح رهبران سیاسی را در ترکیه به چالش مواجه کنند. یکی از جناح‌های

سیاسی اصلی افغانستان که نمی‌خواهد در این یادداشت از آن نام برده شود، معتقد است که طرح برخی از کشورهای اروپایی برای برگزاری این نشست، توطئه‌ای برای دورزدن رهبران سیاسی در روند صلح است؛ اتفاقی که اگر رخ بدهد با توجه به نفوذ ارگ ریاست‌جمهوری بر نهادها و سازمان‌های جامعه‌ی مدنی، زنان و جوانان در داخل افغانستان، به ابزار فشار سیاسی رییس‌جمهور غنی بر کنفرانس استانبول تبدیل خواهد شد. حکومت افغانستان در آستانه‌ی برگزاری کنفرانس استانبول، با پمب‌کردن دو روایت در رسانه‌ها و افکار عمومی مبنی بر سیاسی‌خواندن کنفرانس صلح استانبول به‌عنوان معامله‌ی میان نخبگان سیاسی و برجسته‌کردن ابهام‌ها و دامن‌زدن به تردیدها در خصوص محتوای مذاکرات و موفقیت آن، سعی می‌کند روایت‌های سیاسی و رسانه‌ای‌اش در مجامع سیاسی، رسانه‌ای و افکار عمومی را از هم اکنون چاق کرده باشد.

بر سر سطح هیأت، فهرست هیأت و سهم جناح‌ها در هیأت به محل منازعه تبدیل شده و در فرجام میزبانان و برگزارکنندگان کنفرانس با استفاده از منازعه بر سر ترکیب و فهرست هیأت، خود به فهرستی از افراد و جناح‌های سیاسی دعوت‌نامه بفرستند.

محورهای اتحاد در کابل

منابع ما از جناح‌های مختلف سیاسی تأیید می‌کنند که با وصف اختلاف نظر، تاکنون دست‌کم سه مورد در خصوص طرح صلح وزارت خارجه‌ی ایالات متحده وجود دارد که به محورهای اتحاد در میان نخبگان و جناح‌های سیاسی کابل تبدیل شده‌اند. اکثریت مطلق جناح‌ها و طرفه‌های سیاسی دخیل در پروسه بالاتفاق، شورای عالی فقه اسلامی را در طرح‌های صلح‌شان به شورای علما با صلاحیت مشورتی تبدیل کرده و از به رسمیت‌شناختن هر نوع صلاحیت اجرایی و نظارتی به این نهاد سر باز زده‌اند.

دومین محور مشترک، مخالفت شدید با تقسیم ۵۰-۵۰ قدرت با طالبان است. همه‌ی جناح‌های سیاسی در طرح‌های‌شان اعلام کرده‌اند که اعطای ۵۰ درصد قدرت به طالبان را بر نمی‌تابند و چگونگی تقسیم قدرت میان طرف‌ها باید به توافق جانبین در جریان مذاکرات موکول شود. منابع ما تأیید می‌کنند که مخالفان اصلی این تقسیم‌بندی ۵۰ درصدی میان دوطرف، جناح‌ها و رهبران سیاسی پشتون‌ها هستند. براساس تأیید منابع ما، رهبران سیاسی پشتون از واگذاری ۵۰ درصد قدرت به طالبان بیم‌ناک هستند زیرا در صورتی که چنین تقسیمی صورت بگیرد، در عمل این جناح‌ها توسط طالبان که خود را نمایندگان قوم پشتون در تقسیم قدرت به رسمیت می‌شناسند کنار زده شده و در ۵۰ درصد باقی‌مانده‌ی سهم قدرت سیاسی که براساس یک عرف سیاسی نانوشته به غیرپشتون‌ها تعلق خواهد گرفت، به‌صورت خودکار سهم نخواهند داشت.

منابع ما تأیید می‌کنند که چشم‌پوشی از شورای عالی دولت در نظم سیاسی پس از صلح، سومین محور مورد توافق جناح‌های سیاسی است که به استثنای گلبدین حکمتیار، در هیچ یک از طرح‌ها به‌عنوان مطالبه‌ی سیاسی جناح‌ها مطرح نشده است. هرچند دو منبع آگاه تأیید می‌کنند که در فرجام، جز حلقه‌ی سیاسی حامد کرزی و ارگ ریاست‌جمهوری، دیگر جناح‌های عمدتاً مجاهدین حضور و بقای سیاسی‌شان را در شکل‌گرفتن این نهاد در نظم سیاسی پس از صلح دیده و به باتوق سیاسی مجاهدین تبدیل خواهد شد.

بیم‌ها و ترس‌ها

منابع ما از جناح‌های مختلف سیاسی بالاتفاق تأیید می‌کنند که رهبران سیاسی جناح‌های درگیر در پروسه با وصف خوش‌بینی‌ها و امیدها، به‌صورت مشترک از شکست کنفرانس استانبول و سقوط کشور به پرتگاه یک جنگ خونین و شدید بیم‌ناک هستند.

برخی از جناح‌های سیاسی که منابع ما نمی‌خواهند از آن‌ها نام برده شوند، نگران‌اند که ایالات متحده، قاطعیت و شتابی را که برای خروج نظامی از افغانستان دارد در خصوص موفقیت پروسه و منتج‌شدن مذاکرات به یک توافق سیاسی ندارد. این جناح‌ها هشدار می‌دهند که در صورت شکست کنفرانس استانبول و امتناع ایالات متحده از به موفقیت‌رساندن آن به هر طریق ممکن، در فرجام نیروهایش را از افغانستان خارج کرده و مسئولیت تبعات شکست کنفرانس و کشاندن‌شدن کشور به کام یک جنگ خونین و فراگیر را به افغان‌ها حواله کنند.

نگرانی مشترک دیگر میان جناح‌های سیاسی جمهوری اسلامی افغانستان، تردید در خصوص حسن نیت طالبان برای انجام یک مذاکره‌ی صادقانه و معطوف به عقد توافق سیاسی در استانبول است. منابع ما می‌گویند بیشتر جناح‌های سیاسی معتقدند طالبان احتمالاً با این پندار که خروج نظامی

یافتن مواد درسی و آموزشی به تکاپو می‌افتند، کمک کند بهتر آموزش ببینند: «اگر یک شهروند در چهار ماه یک کتاب بخواند معتقد تغییر به دنبالش می‌آید. رشد کتاب و فرهنگ مطالعه می‌شود گسترش دهد؛ برنامه‌هایی که رایگان باشد و کسی بابت استفاده از آن پولی پرداخت نکند.»

در میان چند کتابخانه‌ی آنلاین، کتابخانه‌ی آنلاین «یادگار تایم» از معدود کتابخانه‌های دیجیتالی در کشور است که با مصارف شخصی ساخته شده و خدماتش بدون هزینه‌ی پول قابل دسترس است.

برای حبیب ۲۶ ساله رسیدن به دانشگاه و فراغت از آن از لحاظ اقتصادی کار ساده‌ای نبوده است. او می‌گوید به خوبی می‌داند که خریدن کتاب برای بسیاری از خانواده‌ها سخت است. بنابراین او تصمیم گرفته است که کتاب‌ها را به گونه‌ی رایگان در اختیار عموم قرار دهد:

«در افغانستان خانواده، دانش‌آموز و دانشجویی نمی‌توانند پیدا کنید که درگیر مشکلات اقتصادی نباشد. از روزهای اول مکتب تا دانشگاه به پرداختن فیس و مصارف آموزش فکر می‌کردم. مشکلات روحی - روانی زیادی را تجربه کرده و درگیرش بودم. در کودکی با کمبود منابع آموزشی به‌روز روبه‌رو بودم و از طرفی جامعه با فرهنگ کتاب‌خوانی بیگانه است و این یکی از دلایلی بود تا این کار را کنم.»

حبیب یادگار در گفت‌وگو با روزنامه اطلاعات روز به من گفت قصد ندارد خدماتش را در بدل پول به اعضا و بازدیدکنندگان بفروشد: «باید بدون استثنا همه به این کتابخانه دسترسی داشته باشند و در آینده قرار نیست در بدل پول خدمات ارائه دهیم. برای رشد جامعه باید از منافع زودگذر خود بگذریم.»

دردسرای کتاب‌داری آنلاین در افغانستان

چندی پیش سایت این کتابخانه هک شده بود و در دسترس نبود. حبیب می‌گوید امنیت سایبری کارهای آنلاین در افغانستان هنوز پایین است.

امنیت شکننده یکی از دردسرای کار آنلاین در افغانستان است. کاظم حمیدی رسا مسئول کتابخانه‌ی دیجیتالی «مرکز معلومات افغانستان - دانشگاه کابل» می‌گوید، برنامه‌های منظم برای عرضه اطلاعات و مواد آموزشی که در آن کیفیت تضمین شده باشد فرصت بهتری برای آموزش و یادگیری فراهم می‌کند اما ایجاد این‌گونه کتابخانه‌ها بدون فرهنگ استفاده از منابع آنلاین گره‌گشا نیست: «تأسیس کتابخانه‌های آنلاین بدون فرهنگ استفاده منابع آنلاین کارساز نیست و نیازمند مدیریت درست است به‌خصوص برای کودکان و دانش‌آموزان مکاتب باید رهنمودهای مؤثر در استفاده از منابع دیجیتال در نظر گرفته شود.»

آقای رسا اضافه می‌کند که او علاوه بر این‌که به ایجاد کتابخانه‌های آنلاین و دیجیتالی خوش‌بین است اما از طرفی نگران است که بیشتر دانشجویان و کارمندان دولتی و غیردولتی از سهولت‌های که منابع و کتابخانه‌های دیجیتال برای آن‌ها عرضه کرده، استفاده نمی‌کنند: «در مرکز معلومات افغانستان «ACKU» بزرگ‌ترین منبع دیجیتال آنلاین را داریم و با توجه به سهولت‌های ویژه میزان ناچیزی از دانشجویان دانشگاه کابل و سایر نهادهای دولتی و غیردولتی از آن استفاده می‌کنند. و بیشتر مخاطبان این مرکز خارج از افغانستان است. این یعنی فاجعه!»

به باور آقای رسا وقتی کتاب یا نسخه‌ی دیجیتال آن عرضه می‌شود تضمین برای کاپی‌رایت وجود ندارد و هر کس می‌تواند آن را تکثیر کند و این باعث می‌شود ایجاد کتابخانه‌ی آنلاین و دیجیتال‌سازی منابع مشکل شود.

یکی از چالش‌های که در قسمت الکترونیکی کردن کتابخانه‌های کشور با آن مواجهیم به باور آقای رسا نبود نیروی انسانی تحصیل‌یافته در رشته‌ی کتاب‌داری است؛ افرادی که مفهوم کتاب‌داری متحول‌شده و تمام جزئیات حقوقی و تخنیکی پروسه‌ی دیجیتال‌سازی را می‌دانند.

به باور آقای رسا مهم‌ترین نکته‌ی مثبت کتابخانه‌های دیجیتالی این است که خطر از بین‌رفتنش کم است و مهم‌ترین عیبی که کتابخانه‌های دیجیتالی و آنلاین در کشور با آن مواجه است این است که مردم و حتا نخبگان به مالکیت معنوی و حقوق پدیدآورنده احترام ندارند.

اوکراین:

رفتار ایران در پرونده سرنگونی هواپیما غیرمسئولانه و موجب خشم و ناامیدی است

اسلامی و امیرعلی حاجی‌زاده، فرمانده نیروی هوافضای سپاه پاسداران کرده‌اند.

آنیس کالامار، گزارشگر ویژه سازمان ملل در قتل‌های فراقانونی، روز پنجم حوت سال گذشته در گزارش خود درباره سرنگونی هواپیمای اوکراینی تصریح کرد که توضیحات ایران درباره چگونگی سرنگونی هواپیما «تناقض‌های» زیادی دارد و این تناقض‌ها پرسش‌های بسیاری در خصوص نحوه سرنگونی این هواپیما مطرح می‌کند.

در این گزارش تاکید شده است که «تضادهای موجود در توضیحات رسمی و ماهیت بی‌پروای اشتباهات» چنان زیاد است که سبب شده بسیاری این پرسش را مطرح کنند که آیا سرنگون کردن این هواپیما «عمدی نبود؟» در بخش دیگری از گزارش خانم کالامار آمده است که مقامات جمهوری اسلامی «خانواده‌های قربانیان را با تهدید به برنگرداندن بقایای عزیزانشان وادار به حمایت علنی» از حکومت کردند و «در روند مراسم‌های خاکسپاری دخالت کردند».

حامد اسماعیلیون، سخنگوی انجمن خانواده قربانیان این پرواز با اشاره به این گزارش به رادیوفردا گفت مهم‌ترین نکته این گزارش اشاره به عامدانه سرنگون کردن هواپیما توسط جمهوری اسلامی بود و مقام‌های دولت‌های درگیر در این پرونده می‌توانند با استناد به این گزارش، این را به دادگاه بین‌المللی لاهه ببرند.

وزارت خارجه ایران گزارش خانم کالامار را «مخدوش»، «جهت‌دار» و «فاقد ادله و شواهد معتبر» دانست و گفت انتشار این گزارش اقدامی «ناپخته» و «شتاب‌زده» بر مبنای «انگیزه‌های» نامعلوم بوده است.

مقام‌های قضایی حکومت ایران تاکنون گزارشی از نحوه رسیدگی به این پرونده و محاکمه مقصران این پرونده نداده‌اند، ولی در چند پرونده جداگانه اقدام به صدور حکم زندان برای کسانی کرده‌اند که به این حادثه و نقش و عملکرد سپاه پاسداران معترض شده بودند.

را نمی‌پذیرد. اوکراین و کانادا روز ۱۳ حمل امسال اعلام کردند که برای دور جدید گفت‌وگو با ایران پیرامون سرنگونی هواپیما آماده می‌شوند تا ایران را مجبور به پاسخگویی، شفافیت در این حادثه و پی‌گیری قضایی عاملان آن کنند.

هواپیمای مسافربری اوکراینی بامداد ۱۸ دی سال ۹۸ به فاصله کوتاهی پس از پرواز از فرودگاه بین‌المللی تهران در پی اصابت دو موشک توسط پدافند سپاه پاسداران سرنگون شد و تمامی ۱۷۶ سرنشین آن جان باختند. جمهوری اسلامی ایران سه روز این موضوع را کتمان کرد، اما بعد از انتشار گزارش‌ها و شواهد متعدد و افزایش فشارهای بین‌المللی به ساقط شدن هواپیما توسط موشک‌های سپاه پاسداران اعتراف کرد.

سازمان هواپیمایی کشوری ایران اخیرا گزارش نهایی درباره این سانحه را منتشر کرد که در آن، اپراتور سامانه دفاع هوایی مقصر معرفی شد. اوکراین و کانادا این گزارش را رد کرده‌اند.

یوگنی ینین، معاون وزارت خارجه اوکراین در واکنش به این گزارش به رادیوفردا گفت: «جامعه بین‌الملل اجازه نمی‌دهد ایران از زیر بار مسئولیت جنایت سرنگونی هواپیمای اوکراینی فرار کند.»

به گفته آقای ینین، مقام‌های این کشور ۹۰ صفحه گزارش شامل سوالات متعدد درباره گزارش نهایی سازمان هواپیمایی ایران به تهران فرستاده‌اند ولی مقام‌های دولت ایران به جای اینکه «پاسخ واضح به سوالات» بدهند، «تنها چند اشتباه ناشی و املایی مانند املاهای شهر کی‌یف را تصحیح» کرده‌اند.

علاوه بر مقام‌های دولت‌های اوکراین و کانادا، خانواده قربانیان این پرواز که سرنگونی هواپیما توسط سپاه پاسداران را یک جنایت عامدانه می‌دانند، با تشکیل انجمنی در خارج از کشور در چند دادگاه در کشورهای کانادا و آمریکا اقدام به طرح شکایت علیه مقام‌های ارشد جمهوری اسلامی از جمله علی خامنه‌ای، رهبر جمهوری

بیانیه تازه اوکراین پاسخی است به اظهار نظر یک مقام وزارت خارجه ایران که روز چهارشنبه هفته گذشته احتمال رجوع اوکراین به دادگاه بین‌المللی را «اقدام غیرمنطقی و غیرمعقول» توصیف کرد.

دولت اوکراین پیش از این گفته بود خودداری مسئولان ایرانی از ارائه پاسخ‌ها و شواهد عینی این سوءظن را تقویت می‌کند که سرنگونی هواپیمای اوکراینی عمدی بوده است.

آندری شوچنکو، سفیر اوکراین در کانادا، روز ۱۷ حمل به رسانه‌های کانادایی گفت رویکرد فعلی ایران در رسیدگی به این پرونده، «ما را بیش از پیش به تصمیم‌گیری در مورد اقدام قانونی بین‌المللی» و کشاندن ایران به «دادگاه‌های بین‌المللی» نزدیک می‌کند.

دولت ایران که به تازگی از صدور کیفرخواست برای ۱۰ نفر در ارتباط با این پرونده خبر داده است، می‌گوید اظهارات مقام‌های اوکراینی «فشار و تهدید» است و آن

اطلاعات روز، وزارت خارجه اوکراین می‌گوید دولت ایران در پرونده هواپیمای اوکراینی دست به فرافکنی و اتهام‌زنی «غیرمسئولانه» و «غیر سازنده» علیه مقامات این کشور زده و با «اصرار بر موضوع خطای انسانی» به عنوان عامل سرنگون کردن هواپیما تنها به «خشم و ناامیدی» بیشتر دامن خواهد زد.

به نقل از رادیو فردا، این وزارتخانه در بیانیه‌ای که روز جمعه، ۲۰ حمل، صادر کرده، با تاکید بر اینکه ایران توضیحات مربوط به سرنگونی این هواپیما توسط سپاه پاسداران را «دستکاری می‌کند»، گزارش ایران در این زمینه را مطابق با استانداردهای بین‌المللی نمی‌داند.

در این بیانیه با اشاره به ۹۰ صفحه توضیحاتی که دولت اوکراین در واکنش به گزارش نهایی ایران فرستاده است، آمده است که دولت ایران به «دلایل اصلی و سلسله رویدادهایی» که منجر به سرنگونی هواپیما شده، نمی‌پردازد.

سفر وزیر دفاع امریکا به اسرائیل همزمان با مذاکرات برجام در وین

وزیر دفاع امریکا همچنین قرار است از پایگاه هوایی نواتیم و چند بنا و محل یادبود نیز بازدید کند. مذاکرات میان گروه ۴+۱ (متشکل از بریتانیا، آلمان، فرانسه، چین و روسیه) با ایران در وین جریان دارد و امریکا به طور موازی و نه به طور مستقیم در آن شرکت دارد.

قرار است مذاکرات از اواسط هفته آینده در وین ادامه یابد و هدف مشخص کردن گام‌های مورد انتظار دو طرف برای بازگشت به برجام اعلام شده است.

هدف این دور از مذاکرات وین برداشتن تحریم‌های سنگینی است که پس از سال ۲۰۱۸ و با خروج دونالد ترامپ از برجام وضع شد و همچنین راضی کردن ایران به اجرای کامل تعهدات برجامی خود.

دولت ایران پس از اعمال تحریم‌های امریکا در مراحل مختلف اجرای برخی از مفاد توافقنامه هسته‌ای را متوقف کرد.

اسرائیل رسماً اعلام کرده است که موافق بازگشت امریکا به توافقنامه هسته‌ای با ایران نیست.

هفته گذشته بنیامین نتانیاهو در سخنرانی خود گفت اسرائیل به شرایط برجام متعهد نخواهد بود.

آقای نتانیاهو گفته است: «توافق با ایران که می‌تواند راه را برای ساخت سلاح هسته‌ای این کشور هموار کند - سلاحی که موجودیت ما را تهدید می‌کند - به هیچ وجه مورد قبول اسرائیل نیست».

وزیر دفاع امریکا قرار است به کشورهای آلمان، بریتانیا و بلژیک نیز سفر کند.

اطلاعات روز: لوید آستین، وزیر دفاع امریکا برای دیدار با مقام‌های اسرائیلی به بیت‌المقدس سفر می‌کند. او بلندپایه‌ترین مقام امریکایی است که پس از روی کار آمدن جو بایدن از اسرائیل دیدن می‌کند.

به گزارش بی‌بی‌سی فارسی، این سفر دو روزه که فردا آغاز می‌شود، همزمان با مذاکرات برجام در وین صورت می‌گیرد که دولت آقای بایدن در طی آن تلاش دارد مجدداً به توافق هسته‌ای با ایران که دونالد ترامپ از آن خارج شده بود، بازگردد.

اسرائیل از ابتدا موافق توافق هسته‌ای قدرت‌های جهانی با ایران نبود و از خروج ایالات متحده امریکا از برجام و اعمال تحریم‌های سنگین علیه ایران استقبال کرده بود.

قرار است آقای آستین با بنیامین نتانیاهو نخست وزیر، بنی گانتس وزیر دفاع و آویو کوخاوی رییس نیروهای مسلح اسرائیل دیدار کند.

معامله ۱۲.۴ میلیارد دلاری آرامکو با کنسرسیوم نفتی امریکایی

نفت ابوظبئی امارات متحده عربی انجام شد و از طریق به فروش رسانی سهام دارایی‌های خط لوله گاز و نفتی، میلیاردها دلار نصیب این کشور حاشیه خلیج فارس کرد.

شرکت آرامکو ماه گذشته اعلام کرد پس از افت شدید سود خالص سال ۲۰۲۰، به دلیل همه‌گیری کرونا، در حال کار بر روی یک برنامه احیای اقتصادی در حوزه انرژی است که به رهبری کشورهای آسیایی انجام خواهد شد.

شرکت نفت عربستان سعودی پیشتر گفته بود که سود این شرکت از ۸۸.۲ میلیارد دلار در سال ۲۰۱۹ به ۴۹ میلیارد دلار در سال ۲۰۲۰ کاهش یافته است.

سال ۲۰۲۰ دومین سال متوالی بود که آرامکو با کاهش سودآوری مواجه می‌شد؛ در سال ۲۰۱۹ نیز سود این شرکت در مقایسه با سال ۲۰۱۸، ۲۰.۶ درصد کاهش یافته بود.

اطلاعات روز: شرکت آرامکو، غول نفتی عربستان سعودی، روز جمعه ۲۰ حمل (۹ آوریل) اعلام کرد طی معامله‌ای به ارزش ۱۲.۴ میلیارد دلار، ۴۹ درصد سهام دارایی‌های خط لوله آرامکو را به کنسرسیومی با محوریت شرکت امریکایی گلوبال انرژی پارتنرز (EIG) واگذار کرده است.

به گزارش یورونیوز فارسی، این نخستین معامله بزرگ آرامکو از زمان ثبت در بورس در اواخر سال ۲۰۱۹ است. دولت عربستان سعودی در دسامبر آن سال نسبت به عرضه عمومی ۱.۷۲۵ درصد از سهام شرکت ملی نفت این کشور (آرامکو) در بورس ریاض اقدام کرد. این عرضه که بزرگ‌ترین خصوصی‌سازی تاریخ لقب گرفت ۲۹.۴ میلیارد دلار درآمد عاید دولت عربستان کرد.

کنسرسیوم خریدار سهام خط لوله، یک گروه تازه تاسیس است که با پرداخت ۱۲.۴ میلیارد دلاری، حق ۲۵ سال پرداخت تعرفه برای نفت حمل شده از طریق شبکه خط لوله نفت خام آرامکو را به دست آورده است. آرامکو مدیریت حدود ۹۰ خط لوله به مجموع طول ۱۹۰ هزار کیلومتر را در اختیار دارد.

شرکت آرامکو ۵۱ درصد باقی سهام خط لوله را همچنان در اختیار خواهد داشت.

در پی این معامله شرکت آرامکو در بیانیه‌ای اعلام کرد: «این قرارداد نشان‌دهنده ادامه راهبرد آرامکو برای گشودن پتانسیل پایه دارایی خود و به حداکثر رسانی ارزش‌اش برای سهامداران خود است.»

معامله جدید مشابه معاملات زیرساختی دیگری است که در دو سال گذشته توسط شرکت ملی

zaki.daryabi2@gmail.com

صاحب امتیاز و مدیرمسئول: ذکی دریابی

سردبیر چاپی: م. علی جاوید مالکی ۰۷۰۲۲۷۷۵۰۶

سردبیر آنلاین: الیاس نواندیش

گزارش‌گران و خبرنگاران: ایوذر ملک‌نژاد، جلیل رونق، خادم‌حسین کریمی، سهراب سروش، عابر شایگان، عبدالواحد حیدری، عصمت‌الله سروش، لطف‌علی سلطانی، لیاقت لایق، هادی خوشنویس و واجد روحانی

مترجم: جلیل پژواک

ویراستار: شیرمهریار

صفحه آرا: رضا مظفری

mjoya.dailyetilaatroz@gmail.com

شماره تماس: ۰۷۹۷۴۳۵۷۷۷ - ۰۷۶۷۱۵۲۰۶۲

محمّدحسین جویا

ایمیل: dailyetilaatroz@gmail.com

توزیع: کانون فرهنگی زنگ صبح ۰۷۴۴۰۲۱۹۵۲

شماره تماس: ۰۷۲۹۱۱۹۵۵۱ - ۰۲۰۲۵۰۰۱۸۷

آدرس: کابل، کارته‌سه

خبرهای کوتاه

ستاره های بارسلونا
هافبک لیورپول را
نمی خواهند!

بازیکنان بارسلونا تمایل چندانی به انتقال جینی واینالدوم، هافبک لیورپول به این تیم ندارند. قرارداد جینی واینالدوم با باشگاه لیورپول در پایان این فصل به اتمام می رسد و هنوز توافقی مبنی بر تمدید قرارداد بین طرفین انجام نشده است. با این تفاسیر بعید است فصل بعد هم شاهد حضور جینی واینالدوم در استادیوم آنفیلد باشیم و اخبار حاکی از احتمال انتقال این بازیکن به بارسلونا بوده است. واینالدوم علاقمند به همکاری دوباره با رونالد کومان، سرمربی سابق تیم ملی هلند و فعلی بارسلونا است.

اما نشریه فصل حضور هری کین در باشگاه تاتنهام باشد. هری کین سال هاست که برای تاتنهام بازی می کند اما به افتخار قابل توجهی نرسیده است. مهاجم ارزشمند ملی پوش از مدت ها قبل فکر رفتن از تیم لندن به ذهنش رسیده اما تا به این لحظه تصمیمی قطعی نگرفته است. طبق ادعای سایت اتلتیک، این بازیکن همچنان وضعیت تاتنهام را بررسی می کند و همه چیز به جایگاه تیمش در پایان فصل در لیگ برتر بستگی خواهد داشت. در صورتی که تاتنهام موفق به کسب سهمیه لیگ قهرمانان نشود، هری کین در تابستان برای جدایی از این باشگاه لندن اقدام خواهد کرد. کین به تازگی در مصاحبه ای احتمال جدایی از تاتنهام را رد کرده و گفته بود بعد از مسابقات یورو در مورد آینده خود تصمیم خواهد گرفت. کاپیتان تیم ملی انگلیس به خاطر ناکامی در کسب جام های قهرمانی در تاتنهام ناراحت است و دوست ندارد با وجود این شرایط از حضور

هافبک جوان ایتالیا
یورو ۲۰۲۰ را از دست داد

نیکولو زانیولو به دلیل مصدومیت قادر به همراهی ایتالیا در یورو ۲۰۲۰ نخواهد بود.

به نقل از گاتز تادلو اسپورت، نیکولو زانیولو هافبک ۲۱ ساله تیم ملی فوتبال ایتالیا و رم به دلیل مصدومیت قادر به همراهی کشورش در یورو نخواهد بود.

این بازیکن در سال ۲۰۲۰ دو بار از ناحیه زانو دچار مصدومیت شد و به همین خاطر تا مدت ها نمی تواند به میدان برود و باید استراحت کند. این بازیکن با تایید غیبت خود در یورو عنوان کرد از امروز تمام تمرکز خود را بر روی رقابت های انتخابی جام جهانی قطر و حضور در این رقابت ها معطوف خواهد کرد.

تیم ملی فوتبال ایتالیا در یورو ۲۰۲۰ با تیم های ولز، ترکیه و سوئیس همگروه شده است و تیم آماده روبرتو مانچینی امیدوار به درخشش در این دوره از رقابت ها است.

زانیولو در ۷ بازی ملی همراه تیم ملی فوتبال کشورش دو بار موفق به گلزنی شده است.

تیم من نیست و من نمی توانم در مورد او صحبت کنم. خواهیم دید که او در آینده چه تصمیمی می گیرد.»

در این شرایط ممکن است یوونتوس نیز برای خرید مائورو ایکاردی از پاری سن ژرمن به عنوان جایگزین رونالدو اقدام کند. مائوریتو از شرایط خود در پاریس چندانی راضی نیست و دستمزد بالا و ۱۰ میلیون یورویی این بازیکن ممکن است باشگاه فرانسوی را مجاب به فروش او بکند. در ماه های اخیر اخباری در مورد احتمال رفتن لیونل مسی به پاریس منتشر شده بود، اما به نظر او قراردادش را با بارسلونا تمدید خواهد کرد.

رونالدو را در تابستان پیش رو به قیمت ۲۹ میلیون یورو به فروش برساند. البته به نظر می رسد ستاره پرتگالی در حال حاضر علاقه ای به ترک تورین ندارد و یوونتوس نیز به فکر فروش او نیست. به زودی رونالدو با مدیران باشگاه یوونتوس دیدار خواهد کرد تا درباره آینده وی مذاکره کند و تصمیم نهایی فقط به خود او بستگی دارد.

اخباری در مورد احتمال انتقال رونالدو به رئال مادرید نیز منتشر شده، اما زین الدین زیدان روز جمعه واکنش خاصی به این شایعات نشان نداد. سرمربی فرانسوی در این رابطه گفت: «ما خیلی خوب یکدیگر را می شناسیم، اما رونالدو بازیکن

احتمال انتقال کریستیانو رونالدو، ستاره پرتگالی یوونتوس به پاری سن ژرمن افزایش یافته است.

طبق ادعای نشریه توتو اسپورت و در صورت نهایی شدن انتقال کیلیان امباپه، ستاره فرانسوی به رئال مادرید، پی اس جی می تواند کریستیانو رونالدو را به عنوان جایگزین او جذب کند. قرارداد کیلیان امباپه با پاری سن ژرمن در جون سال ۲۰۲۲ به پایان می رسد و هنوز طرفین برای تمدید زمان حضور امباپه در این باشگاه به توافق نرسیده اند. شرایط برای رونالدو نیز متفاوت نیست، یک سال دیگر از قرارداد این بازیکن با یوونتوس باقی مانده و ممکن است باشگاه ایتالیایی

هشدار کین به تاتنهام؛
سهمیه بگیریم، می روم

در لیگ قهرمانان نیز محروم باشد و به همین خاطر به سران باشگاه اطلاع داده است که در صورت ناکامی در صعود به لیگ قهرمانان برای جدایی از تاتنهام تلاش خواهد کرد. تاتنهام اکنون با ۴۹ امتیاز در رده ششم جدول لیگ برتر قرار دارد. تاتنهام فینال جام اتحادیه برابر سیتی را نیز پیش رو دارد و اگر قهرمان شود، شاید در ماندنی شدن هری کین تاثیرگذار باشد. کین فصل جاری ۴۱ بازی برای تیمش انجام داده، ۲۹ گل زده و ۱۶ پاس گل نیز داده است. سایت ترانسفرمارکت ارزش او را ۱۲۰ میلیون یورو تخمین زده است.

شاید این آخرین فصل حضور هری کین در باشگاه تاتنهام باشد. هری کین سال هاست که برای تاتنهام بازی می کند اما به افتخار قابل توجهی نرسیده است. مهاجم ارزشمند ملی پوش از مدت ها قبل فکر رفتن از تیم لندن به ذهنش رسیده اما تا به این لحظه تصمیمی قطعی نگرفته است.

طبق ادعای سایت اتلتیک، این بازیکن همچنان وضعیت تاتنهام را بررسی می کند و همه چیز به جایگاه تیمش در پایان فصل در لیگ برتر بستگی خواهد داشت. در صورتی که تاتنهام موفق به کسب سهمیه لیگ قهرمانان نشود، هری کین در تابستان برای جدایی از این باشگاه لندن اقدام خواهد کرد. کین به تازگی در مصاحبه ای احتمال جدایی از تاتنهام را رد کرده و گفته بود بعد از مسابقات یورو در مورد آینده خود تصمیم خواهد گرفت.

کاپیتان تیم ملی انگلیس به خاطر ناکامی در کسب جام های قهرمانی در تاتنهام ناراحت است و دوست ندارد با وجود این شرایط از حضور

مائوریتو پوچتینو:
همه تلاش می کنیم امباپه تمدید کند و بماند

فرصت مناسبی برای تحقق این رویا می داند.

مائوریتو پوچتینو سرمربی پی اس جی در نشست خبری خود و در مورد آینده کیلیان امباپه گفت: «تمایل باشگاه تمدید با کیلیان و ماندن در اوست و به همین دلیل سران باشگاه در تلاشند تا او به توافق برسند. کیلیان بسیار جوان است اما بلوغ را در فوتبال او می بینید. در عین جوانی باتجربه و بسیار باکیفیت است.»

پوچتینو در ادامه گفت: «او را آسوده خاطر و متمرکز روی پی اس جی می بینم و قصد دارد در بازی های حساس پیش رو کمک موثری برای تیم باشد. برای رسیدن به اهداف مان کیلیان کلیدی و تعیین کننده است و همه تلاش می کنیم با ما بماند. متأسفانه شایعات در مورد کیلیان را نمی توان کنترل کرد. فوتبال در چنین سطحی چنین چیزهایی را با خود دارد و به آن عادت داریم. پیرامون او همیشه حرف و حدیث وجود دارد و این طبیعی است.»

سرمربی پی اس جی معتقد است باشگاه هر کاری خواهد کرد تا کیلیان امباپه را حفظ کند. کیلیان امباپه رویای ۴ ساله رئال مادرید است. ستاره فرانسوی در ۱۷ سالگی و در موناکو بود که چهره شد. او در حالی که در ۱۲ سالگی چیزی تا پیوستن به آکادمی رئال فاصله نداشت، در نهایت ترجیح داد در موناکو فوتبالش را ادامه دهد. تابستان ۲۰۱۷ رئال مادرید نتوانست در برابر پیشنهاد مالی بالاتر پی اس جی پیروز شود و امباپه به تیم شهر زادگاهش برای ادامه فوتبال ملحق شد. ۴ سال بعد رئال همچنان اصرار برای جذب امباپه دارد و تابستان پیش رو را

کاپیتان سفره دلش را باز کرد؛

سرخو راموس: این بزرگ ترین درد و غصه زندگی من است!

من تاکنون در زندگی کشیده و همیشه به همراه داشته ام.

من در زندگی خود اشتباهات زیادی مرتکب شده ام و شاید بزرگترین اشتباهم در آن مقطع، سکوت کردن و توضیح ندادن در مورد این انتقال بود. با این سکوت اجازه دادم دیگران داستان را تعریف کنند. قرارداد من با رئال مادرید یک انتقال کاملاً توافق شده بین باشگاه ها و دو رئیس یعنی فلورنتینو پرز و دل نیدو بود.

تا روز مرگ بازیکن سویا محسوب می شوم. وقتی مقابل سویا موفق به گلزنی شدم رفتارم با خشم و عصبانیت بود و دلیل این کار توهمین هایی بود که به خانواده ام شده بود.»

من بگویم، زیرا من از کوچکی در این شهر زندگی کرده ام. تمامی اخبار و اطلاعات در مورد جدایی من از سویا و انتقال به رئال مادرید تغییر یافته و به هواداران سویا دروغ گفته شد. این کار باعث شد که شرایط نه تنها برای من بلکه برای خانواده ام دشوار پیش برود و من هنگام بازگشت به سویا با رفتار تند هواداران این تیم مواجه شدم.

من هرگز دردی که پدر بزرگ و مادربزرگم و همچنین پدر و مادرم کشیدند را فراموش نکرده و مسیبان آن را نمی بخشم. خانواده من حتی دیگر نمی توانند به سویا سفر کنند. شاید برخی نظر متفاوتی داشته باشند، اما پدر بزرگ و مادربزرگ من دیگر نمی توانند در سویا زندگی کرده و به آنجا سفر کنند و این بزرگترین دردی است که

سرخو راموس، اسطوره رئال مادرید خاطرات تلخی از روزهایی جدایی از سویا دارد.

۱۷ سال پیش و هنگام انتقال سرخیو راموس از سویا به رئال مادرید، جنجال های فراوانی ایجاد شده و این بازیکن به شدت مورد انتقاد از سوی هواداران سویا قرار گرفت. تا مدت ها هرگاه سرخیو راموس راهی سانچس پیسخوان می شد، هواداران سویا به شدت به او توهین می کردند و حالا این بازیکن در مورد روند انتقال و دلایل جدایی از سویا و رفتن به رئال مادرید صحبت کرده است.

سرخو راموس گفت: «من می دانم هواداران و ساکنان سویا چه حسی دارند. هیچ کس نمی تواند در این رابطه چیزی به

هر روز روزنامه اطلاعات روز را پشت در منزلتان دریافت کنید

Subscribe to Daily Etilaat Roz

6 Months

120\$ USD

Annual

200\$ USD

برای ادارات دولتی و شرکتها

۴۰۰۰ افغانی

شش ماهه

۷۰۰۰ افغانی

یک ساله

قیمت: ۲۰ افغانی

در مزارشريف ما با جنرال سمیع علیزی فرمانده قول اردوی ۲۰۹ ملاقات کردیم. (او اکنون ترفیع کرده است و فرماندهی قول اردوی عملیات های ویژه ارتش افغانستان را به عهده دارد). علیزی که از قوم پشتون از جنوب افغانستان است، سال ۲۰۰۴ برای ورود به ارتش نام نویسی کرد و سرانجام از «کالج فرماندهی و ستاد خدمات مشترک»، یکی از آکادمی های نظامی پیشتاز انگلستان فارغ التحصیل شد. یک افسر معمولی امریکایی با درجه علیزی، باید کم از کم ۵۰ ساله باشد. علیزی ۳۵ ساله است و اعتماد به نفس رامنشده را از خود بروز می دهد. او به میلر گفت: «فصل جنگی دشواری بود. تعداد زیادی از طالبان کشته شده اند.»

در وقفه نان چاشت با میلر محدودیت های کارزار ناتو در افغانستان روشن شد. علیزی گفت در آغاز فصل جنگی ۵ ولسوالی از مجموع ۵۰ ولسوالی تحت کنترل طالبان بود و ۲۹ ولسوالی در آستانه افتادن به دست طالبان. او به میلر گفت که توانسته اند حدود ۱۲ ولسوالی از ۲۹ ولسوالی را امن کنند. اما طالبان چندین روستا را در امتداد بزرگراه ۱ به تصرف خود درآورده و عملاً ارتباط شمال و غرب کشور را قطع کرده اند. در مینمه، مرکز ولایت فاریاب، دامنه کنترل حکومت محلی به سختی فراتر از مرکز شهر می رود. او گفت: «آدم فقط می تواند تا انتهای بازار برود.» او گفت چندین رهبر محلی ترور شده اند.

میلر از علیزی پرسید: «به نظر تان چه اتفاقی می افتد؟» علیزی گفت: «طالبان در تلاشند شبکه های را در این منطقه ایجاد کنند. ما نمی دانیم آن ها چه کسانی هستند.»

گفت و گوی علیزی و میلر مکالمه ای بود که شاید پانزده سال پیش نیز صورت گرفته باشد.

قول اردوی ۲۰۹ همکاری ۱۶۰۰ سرباز ناتو را با خود دارد. سربازان ناتو در آموزش این سربازان کمک می کنند. همچنین تیمی از نیروهای ویژه ایالات متحده با این قول اردو در زمینه آموزش و پشتیبانی جنگی کمک می کند. اگر واحدی از نیروهای افغان مورد حمله قرار بگیرد، امریکایی ها می توانند برای پشتیبانی خواستار جنگنده یا هواپیمای بدون سرنشین شوند. (یکی از جنبه های غیرمعمول توافق نامه ایالات متحده و طالبان این است که ایالات متحده مجاز است از نیروهای افغان در برابر حملات محافظت کند. در عمل این به معنای انجام حملات هوایی و حملات هواپیمای بدون سرنشین تقریباً هر روز است. وقتی از ولایت هلمند بازدید کردم، ایالات متحده صبح همان روز دو حمله هواپیمای بدون سرنشین انجام داده بود). تیم نیروهای ویژه ایالات متحده بسیار شایسته بود، همه بیست عضو آن افراد با تجربه و بعضی هاشان بیش از ده مأموریت رزمی را گذرانده اند و چندتایی هم به زبان دری و پشتو صحبت می کنند. اما علیزی نگران است که تعهد غرب نسبت به افغانستان به پائین نزدیک شده باشد؛ یا افغانستان اهمیتش را از دست داده باشد. طی وقفه ناهار میلر صریحاً به علیزی گفت که نمی داند آینده چه خواهد شد. او گفت: «وضعیت ما را می دانید. چیزی مشخص نیست.»

قول اردوی ۲۰۹ که برای ۱۵ هزار نیرو در نظر گرفته شده است به سختی ۱۰ هزار نیرو را به میدان می فرستد. با این که فرصت کار در افغانستان اندک است، افسران ارتش این کشور اما به سختی قادر به جلب و جذب نیروی تازه هستند. جوانان افغان اغلب میلی به ترک خانواده برای مأموریت های رزمی طولانی ندارند. علیزی اما دل سرد نبود. او به میلر گفت: «به زودی می توانیم آپرسنل مورد نیاز قول اردو را ۹۰ درصد تکمیل کنیم.»

امریکا در آستانه ی خروج، افغانستان در لبه ی پرتگاه (۳)

آیا مذاکره با طالبان همراه با احتمال خروج نظامی امریکا به صلح می انجامد یا به فروپاشی افغانستان؟

میلر در اوج تلاش های امریکا در افغانستان وارد این کشور شد و رهبری نیرویی به سرعت در حال کاهش را به عهده گرفت. در کشوری که روزگاری ایالات متحده در آن اهداف بلندپروازانه تقویت دموکراسی و توسعه اقتصادی را دنبال می کرد، میلر مأموریت خود را محدود تعریف کرد: جلوگیری از تبدیل شدن افغانستان به لانه تروریستی. اما به گفته خودش انجام این مأموریت مستلزم برآورده شدن برخی شرایط بود. او گفت: «برای این کار به یک حکومت نیاز است.»

متناسب و دقیق هستیم.» اما او همچنین گفت که آماده است در صورت دریافت دستور تا آخرین سرباز تحت امرش را از افغانستان خارج کند. پرسشی که از سال ۲۰۰۱ تاکنون در افغانستان بی پاسخ باقی مانده است، این است که آیا حکومت افغانستان می تواند در نبود سربازان غربی دوام بیاورد؟ وقتی از میلر پرسیدم که آیا فکر می کند ارتش افغانستان بتواند به تنهایی کشور را نگه دارد، پاسخ اطمینان بخشی نداشت. او گفت: «آن ها مجبورند.»

اوایل ماه جنوری با میلر به دو پایگاه ارتش افغانستان در مزارشريف در شمال و نزدیک رود هیرمند در جنوب پرواز کردم. منظره هندوکش از دریچه هواپیمای سی-۱۳۰ زیبایی طبیعی این کشور را یادآوری کرد و همچنین واقعیت های جغرافیایی که هرگونه تلاش برای کمک به سرپایستادن افغانستان را مانع شده است؛ کشوری محاط به خشکه و پوشیده از کوه و کویر که فقط دوازده درصد اراضی قابل کشاورزی دارد. افغانستان طی بیشتر طول تاریخ معاصرش وابسته به جامعه بین المللی بوده است. خارجی ها ۷۵ درصد بودجه دولتی این کشور را پرداخت می کنند و مالیات دهندگان امریکایی نیز با هزینه های سالانه بالغ بر ۴ میلیارد دلار، ارتش و نیروهای امنیتی این کشور را حمایت می کنند. اما اگر امیدی برای رسیدن دولت افغانستان به خودکفایی وجود داشته باشد، به سربازانی تعلق دارد که در این کشور آموزش می بینند.

را به عهده گرفت. در کشوری که روزگاری ایالات متحده در آن اهداف بلندپروازانه تقویت دموکراسی و توسعه اقتصادی را دنبال می کرد، میلر مأموریت خود را محدود تعریف کرد: جلوگیری از تبدیل شدن افغانستان به لانه تروریستی. اما به گفته خودش انجام این مأموریت مستلزم برآورده شدن برخی شرایط بود. او گفت: «برای این کار به یک حکومت نیاز است.»

مقامات ارتش دولت بایدن می گویند که تصمیم دارند قبل از تصمیم گیری در مورد چگونگی برخوردشان با مسأله افغانستان، وقت بگذارند و گزینه های شان را سبک سنگین کنند. یک مقام ارتش امریکایی به من گفت: «آن ها در تلاشند بهترین گزینه های بدی را که به ارث برده اند، پیدا کنند.» آن ها نگران اند که اگر بایدن توافق ترمپ را نادیده بگیرد و تصمیم به حفظ ۲۵۰۰ سرباز امریکایی در افغانستان بگیرد، طالبان حتماً حملات شان را بر امریکایی ها از سر می گیرند.

ماه جنوری یک افسر ارتش جامعه اطلاعاتی-نظامی امریکا به گروهی از سربازان امریکایی گفت که برای حمله آماده باشند. او گفت: «ما به مدت بیست سال در این کشور بوده ایم و اکنون شاید وارد آخرین فصل حضور مان شده باشیم. این چهار ماه می تواند نامطمئن ترین دوره باشد. اول ماه می از راه برسد و ما هنوز در افغانستان باشیم، به نظر بازی طالبان دوباره از سر گرفته خواهد شد.» میلر به من گفت که اگر «طالبان قصد حمله به نیروهای امریکایی یا ائتلاف را داشته باشند، ما آماده واکنش

دکستر فیلکینز، نیویورکر
مترجم: جلیل پیژواک

تعداد فزاینده ای از افغان ها برای باورند که افرادی در داخل حکومت برخی از قتل ها را سازمان دهی می کنند. ماه آگست گروهی از مقامات برجسته پیشین حکومت افغانستان که بسیاری شان افراد نزدیک به رییس جمهور پیشین، حامد کرزی هستند، در نامه ای خطاب به غنی ادعا کردند که «به باور آن ها مقامات عالی رتبه [حکومت غنی] در این ترورهای هدفمند دست دارند.» آن ها در این نامه معاون رییس جمهور و همچنین معین ریاست امنیت ملی را به «تلاش برای گسترش فضای ترس و وحشت میان منتقدان دولت و چهره های اپوزیسیون» متهم کردند. یکی از رهبران برجسته افغانستان به من گفت: «من سندی ندارم اما افرادی در اطراف غنی وجود دارند که مصمم هستند روند صلح را از بین ببرند.»

غنی دست داشتن افرادش در این ترورها را رد می کند. معاونش، صالح، با رد این ادعاها به من گفت: «آن ها ناتوانی ما در جلوگیری از ترورهای هدفمند را با هم دستی در این ترورها برابر می دانند.» یک مقام ارتش امریکایی به من گفت که به نظر محتمل می رسد که افراد حکومتی پشت برخی از این ترورها باشند. او گفت: «چرا طالبان کسی را که از مذاکرات صلح حمایت می کند، بکشند؟» اما او افزود که با وجود تعداد اندکی از سربازان امریکایی در افغانستان، ایالات متحده می کوشد اطلاعات مؤثقی را در این خصوص جمع آوری کند. او گفت: «ما نمی دانیم دقیقاً چه جریان دارد.»

ماه جنوری امسال جنرال آستین میلر، فرمانده نیروهای ناتو در افغانستان، به دوحه رفت تا پیامی را به طالبان منتقل کند: این که کارزار ترور توافق این گروه با امریکایی ها را به خطر می اندازد. اگر طالبان این کارزار را متوقف نکنند، ایالات متحده امکان دارد حملاتش را از سر بگیرد. طالبان اظهار داشتند که هیچ تعهدی برای کاهش دادن خشونت ندارند. آن ها گفتند: «امارت اسلامی به چنین اقدامی متعهد نشده است.»

جنرال میلر ۵۹ ساله در سخن فشرده گو، صریح و سراسر است. وقتی وارد پایگاهش شدم، سرتیم دسته ای از سربازان برای یک ساعت دوش و نرمش بود. تمرینی که در ارتفاع نزدیک به شش هزار فوتی از سطح دریا، برای خسته کردن سربازی که نیم عمر او را داشته باشد، کافی است. او نوعی نماد زنده از جنگ های پسا ۱۱ سپتامبر امریکا است. از سال ۲۰۰۱ او بیش از هفت سال را در کنار نیروهای ویژه ایالات متحده در عراق و افغانستان جنگید. در افغانستان او مسئول شکار اعضای القاعده و طالبان بود، در عراق او در عملیاتی که منجر به کشته شدن ابومصعب الزرقاوی شد، سهم داشت. او به طرز کنایه آمیزی گفت که بسیاری از رهبران افغانستان که حالا یا در طرف دوست هستند یا در سمت دشمن، قبل از ورود او در این منطقه بودند. او گفت، اکنون: «ما با پسران آن ها سروکار داریم.»

از سال ۲۰۰۲ سربازان و افسران امریکایی معمولاً تورهای رزمی یک ساله یا کمتر از آن داشته اند. در هر نوبت سربازان جدید باید این کشور را بشناسند و افسران ارتش برنامه های جدید را طراحی کنند. نتیجه این استراتژی این است که بیست سال تلاش در افغانستان به معنای بیست کارزار متفاوت از هم بوده است. میلر در سال ۲۰۱۰ به افغانستان بازگشت و سمت فعلی اش را در سال ۲۰۱۸ به عهده گرفت. او به من گفت: «این چهارمین، پنجمین یا ششمین تور رزمی من است. حساب نکردم.»

میلر در اوج تلاش های امریکا در افغانستان وارد این کشور شد و رهبری نیرویی به سرعت در حال کاهش

فروشگاه F45 افتتاح شد!

سرک عمومی قلعه فتح الله، بین سرک ۸ و ۹، سعادت پلازا، کابل - افغانستان.

www.F45.af/info